
transcripcions dels tallers oberts juny 2006

- 61 taula de treball oberta 1:
recuperem la memòria: experiències de la fàbrica
entrevistes a extreballadors/es
- 1 relació amb la fàbrica
 - 2 moments especials
 - 3 creixement de la fàbrica i conseqüències
 - 4 valoració del tancament
 - 5 futur
 - 6 programació d'usos temporals i la obertura del recinte
- 71 taula de treball oberta 2:
el planejament com a eina per la transformació urbana
- 85 taula de treball oberta 3:
la cultura com a motor
el paper dels espais creatius en la regeneració de teixit industrial.
el marc legal: protecció i promoció d'espais de producció creativa.
- 89 taula de treball oberta 4:
espais creatius en espais industrials + espais industrials en espais creatius
l'espai físic: unitats mínimes de treball / espais comuns

RECUPEREM LA MEMÒRIA: EXPERIÈNCIES DE LA FÀBRICA

- 1 RELACIÓ AMB LA FÀBRICA
- 2 MOMENTS ESPECIALS
- 3 CREIXEMENT DE LA FÀBRICA I CONSEQÜÈNCIES
- 4 VALORACIÓ DEL TANCAMENT
- 5 FUTUR
- 6 PROGRAMACIÓ D'USOS TEMPORALS I LA OBERTURA DEL RECINTE

ENTREVISTA 1 extreballadora□

1 RELACIÓ AMB LA FÀBRICA

treballa als telers durant tres estius quan era joveneta - 16-18 anys em va anar molt bé, per que era el primer cop que treballava i que tenia uns ingressos. em va costar al principi, per que el lloc era molt dur, molt soroll, molt impressionant el tamany de la fàbrica, amb moltes màquines, molts telers... tenia molt clar que era una feina d'estiu i no s'hi quedaria sempre, i va conèixer molta gent del poble que hi treballava. hi treballava la seva mare i es relacionava sobre tot amb gent del poble.

2 MOMENTS ESPECIALS

sortir de l'escola amb molt de fum els incendis que hi va haver, por de que explotessin les calderes i amb això el poble, mals somnis, veure tot el poble negre de fum, i marxar espantats cap a casa

3 CREIXEMENT DE LA FABRICA I CONSEQÜÈNCIES

coneix la fabrica des de que va néixer, i era portadora de diners a tot el poble; quan acaba tot no t'ho acabes de creure, s'acaba tot i t'adones de lo que s'havia mogut, per tot espanya, ... a nivell del tèxtil, havia aportat molts diners. ha repercutit en el poble, però hi ha que continuar, mirant cap el futur, penso jo, però per exemple ma mare, ho veu d'una altra manera, perquè pensaven que el seu futur s'acabaria a la fàbrica, i ja no tenen edat per buscar noves feines

4 VALORACIÓ DEL TANCAMENT

canvi social, el moviment de gent que portava al poble ha quasibè desaparegut no s'han tancat botigues, però ha marxat gent; aquí està la consciència de la gent, s'ha tancat la fàbrica, però hem d'intentar que no tanqui el poble tancar una etapa i començar-ne un altre ...

5 FUTUR

si s'ha de quedar tancat el recinte, i que vagi caient ... millor aprofitar-ho per aterrar-ho i posar espais verds, cases, fer-hi un nucli urbà ... aquesta seria una bona opció.

6 PROGRAMACIÓ D'USOS TEMPORALS I LA OBERTURA DEL RECINTE

ho valoro molt bé, que s'obri la fàbrica ... hi ha gent que encara viu el tema com una mica tabú, però el diumenge passat, a la sala de calderes estava molt bé

* sostre productiu ?

no ho trobo malament que hi hagi activitat, jo sempre n'he vist d'activitat, pot ser necessari per la gent de la franja d'edat dels meus pares, per poder tenir una feina més a la vora.

* artesans ? possibilitat de auto-ocupació en el poble ?

sí, per que no, una part del recinte per exemple podria utilitzar-se en tallers, sobre tot tenint en compte que sbg ha de créixer i créixerà, i això podria ser un factor d'atracció.

entrevista realitzada el
dijous 8 de juny, 2006
sala de tints / sbg - interior fàbrica

ENTREVISTA 2□

extreballadora i extreballador

1 RELACIÓ AMB LA FÀBRICA

*josefina

fa 50 anys (1955) que va començar a treballar
vam començar amb quatre telers comptats, era molt trist,
a la canalla ens agradava molt la novetat
m'ha agradat molt treballar en els telers

*isidre

explotava el jovent

*josefina

els començaments eren difícils
no pagava vacances

*isidre

després pagava viatges a lourdes organitzats per als empleats

*josefina

com érem tots del poble ens agradava molt treballar-hi,
ens ho passàvem molt bé.
al principi la fàbrica era petita, però hi havia una mica de tot,
rodets, amortidors, ...

2 MOMENTS ESPECIALS

*josefina

lo més espectacular va ser quan es va aterrar el serrat allà darrera de casa
la dinamita feia gronxar la casa, doncs les barrinades les feien al costat de casa;

*isidre

el 'matxiembrat' del ciment li queia al fill de tres mesos
la gent no es queixava per que tothom hi treballava
si deies alguna cosa eres mal vist ...
però si que li vaig dir un dia a en puignerò:
he viscut fins als 50 anys, i no he treballat pas a casa teva ...

*josefina

gràcies a déu hem tingut salut,
a nosaltres ens ha anat molt bé treballar a la fàbrica,
treballar al poble amb cinc canalles anava molt bé.
a nosaltres no ens ha fet cap mal

*isidre

però tampoc cap bé.

*josefina

el que més ens ha afectat va ser lo de les barrinades quan va aterrar el serrat,
i després quan van posar els motors ... això va ser molt dur.
tota la casa tremolava.
la nostre casa està tocant a la paret de la fàbrica,
i les pudors i els fums van ser constants, però bé
mentre aterraven el serrat teníem la casa penjada en l'aire
tenim fotos antigues dels anys 50-60

*isidre

en aquells anys els hi van donar 33 milions de pessetes
quan les màquines treballaven a 400 pts l'hora, encara no.
jo hi havia vingut a treballar de paleta alguns cops,
quan van posar l'aigua al serrat, a pic i pala,
a la font d'en pujol

*josefina

el que va ser molt espectacular va ser el procés de construcció del mur de contenció,
que quan el va tenir fet, el va destruir, i valia una milionada
molts milions invertits per res.

*isidre

la nostra casa està inclinada, sort en tenim de les encavalcades que ho aguanten.
aquí ferro no n'hi ha quasibé enlloc, hi ha molta feina per aterrar això,
i respecte al dipòsit d'aigua, si s'hagués fet en una altre lloc, en una altre serrat,
mig poble tindria aigua, doncs estaria més amunt ...
i el van posar al costat de l'escola que l'aigua s'ha de bombejar.
érem 100 a gastar aigua, i érem 50 a pagar, semblava que no tenien comptador ...
i el fet de tallar-lo, fer-ne trossos ... també.

*josefina
tots en fem de coses mal fetes, ja se sap

3 CREIXEMENT DE LA FÀBRICA I CONSEQÜÈNCIES

*isidre
el serrat era de la pilar, i ho va edificar ell per la seva fàbrica.
¿permís per construir?
no se, suposo que sí, però semblava que anava a pinyó fix
aquí a baix va construir en zona verda, hi anava una plaça ...
i ho va edificar per el seu ús.

*josefina
ho devia de menester

*isidre
exacte ...
hi havia una relació d'amistat des de petits entre l'alcalde i en puigneró.

4 VALORACIÓ DEL TANCAMENT

*isidre
a nosaltres no ens ha afectat gaire el tancament
excepte en el silenci dels motors i l'aire més net
per que ja no hi treballàvem, ara estem millor ...
el soroll dels motors era terrible. bum bum bum ...
havien tancat la fàbrica i encara anaven.
gas-oil i olis calents, quan el vent bufava a llevant era un fàstic,
sort que casi sempre bufava a ponent.
el camp d'aquí darrera molts cops era negre de fum
la gent deia que no els sentia els motors ...
però ara últimament els sentien més.
els hagués posat al mig de la plaça i llavors sí que els haurien sentit.
¿i les cinc cubes de 80.000 k cada una de gas butà?

*josefina
allò sí que feia por ...

*isidre
¿i aquell dia que vas tornar amb el nas ben negre?
¿i de portes d'emergència? cap ni una.
la qüestió de la seguretat de la fàbrica era menystinguda
amb només una porta, poca cosa podies esperar.
i el tema de la sanitat, els wàters, ...
i a sota els telers ... hi havia zones molt perilloses.
segur que encara hi ha els forats.

5 FUTUR

*isidre
tirar-ho tot a terra i tornar a fer el serrat, ...
la terra si la deixessis tornaria al seu lloc

*josefina
fer un rengle de cases al carrer
i arreglar els problemes amb la cera del carrer vell

entrevista realitzada el
dijous 8 de juny, 2006
sala de tints / sbg - interior fàbrica

ENTREVISTA 3□
extreballadores
carrer vic

(la conversación empieza con cristina hernández)

1 RELACIÓ AMB LA FÀBRICA

nosotros venimos de un pueblo de valladolid
primero entraron a trabajar mi marido y mis hijos,
mi marido en los telares, y mis hijos unos en los telares, otros en el tinte ... estaban esparcidos ...

llegamos aquí por un señor que era de nuestro pueblo
y que trabajaba ya en los almacenes cornet de barcelona
que se ve que llevaban la tela de aquí.
y como eramos conocidos del pueblo, el hombre nos habló de si queriamos venir a trabajar,
que nos daban piso, una vivienda digna para nosotros, con contrato vitalicio,
y reza que siempre que estuviéramos en la empresa era válido,
aunque fuera en calidad de jubilados,
y ahora nos vemos en la situación de tener que empezar a pagar un alquiler.
pues pasó lo que pasó en la fábrica y ahora a quien reclamamos ?

pero yo tengo un contrato vitalicio,
y ahora tengo que empezar a pagar un alquiler al ayuntamiento,
pues debido a una deuda existente del sr puigneró al ayuntamiento,
el bloque donde vivo pasó a ser propiedad suya.

así tendré que empezar a pagar, que voy a hacer ...
aunque tengo un contrato vitalicio, ya me ponen menos cantidad ... por ser jubilada

vinimos el 1973 y hemos trabajado en la fábrica, todos hasta el final
mi marido 18 años, hasta que se jubiló, y mis hijos todos,
14 o 15 años o alguno 20 años.

2 MOMENTS ESPECIALS

3 CREIXEMENT DE LA FABRICA I CONSEQUENCIES

4 VALORACIÓ DEL TANCAMENT

todo ha ido bien, siempre nos han pagado a tiempo, nunca nos han quedado a deber atrasos,
yo no tengo queja, cuando no me encontraba bien, a los 64 años, que me faltaba un año para jubilarme;
pedí que me jubilaran y me ayudaron en eso. yo me pude jubilar. no tengo ninguna queja.

así antes de cerrar la fábrica ya me había jubilado,
por tanto me afectó menos el cierre, antes de que la cosa fuera mal,
pues no me encontraba muy bien de los huesos
y veía que la cosa no estaba muy fina,
y claro, se lo dije al director: va un poco pachucha la fábrica ...
y me dice: va demasiado pachucha
y digo: y que tal si yo me pudiera jubilar
y el dijo: pues estupendo.

y yo la verdad es que no tengo queja ninguna
porque he estado pocos años, 10 años,
por que no tenía tiempo de estar más,
pues estaba criando a mis hijos, las comidas, los bocadillos,
y hasta que la niña pequeña que nació aquí no pudo ir al colegio sola no empecé a trabajar;
así que empecé a los 54 años, y trabajé hasta los 64.

al pueblo le ha afectado bastante el cierre de la fábrica,
pues ahora los jóvenes tienen que desplazarse ... los coches, las gasolineras, las averías de los coches
y en invierno esta carretera es muy mala.
además me afecta mucho, pues tengo un hijo con unos de esos contratos basura,
de un mes aquí, otro mes allí, sin contrato fijo ...
y aquí, aquí había trabajo fijo. estábamos muy bien, es lo que puedo decir ...

5 FUTUR

yo lo que veo es que algunos cuantos, o una sociedad hiciera algo con el espacio,
un negocio, un supermercado al por mayor ...
hay mucho sitio y yo pienso que podrían poner algo.

el benito está, pero es poco, sobra mucha fábrica;
este señor es una cadena, que tiene otros sitios en manlleu, no se ...
y estos igual sí podrían hacer, aunque fuera una cadena de supermercados ...
para que no sirva sólo para este pueblo, sino que sirva a toda la comarca de osona

un negocio, una escuela, ... cualquier cosa pero que estuviera ocupado
sí no es una cadena de supermercados de alimentación, pues que fuera de otra cosa.
caben varias cosas, por que hay mucho sitio.

y por lo menos los jóvenes se sujetarían aquí
y no tendrían que andar tanto por las carreteras en tiempos de invierno.
habría vida.

pues está en un buen sitio. tenemos cerca todo
cuando la fábrica estaba abierta venía gente de todas partes
de vic, de ripoll, de sant hipòlit, de manlleu ... de muchos sitios.

había tres turnos.
venían de muchos sitios a trabajar a aquí.

la relación con los compañeros era muy buena. todos estábamos muy contentos
sólo cuando estaba a punto de cerrar, empezaron los pagos y las cosas ...
suspensiones de pagos ... pero solo al final, antes no.

si que había contaminación,
por la depuradora, pero estaba controlada. o sea que tampoco era una cosa ...

ya digo aquí, hemos estado bien ... las cosas como son
y ya que las cosas cambiaban ... o lo que fuera ...
igual el señor quiso abarcar demasiado ... y el que mucho aprieta ...
es cuando la cosa se vino abajo pero mientras ha durado ... ha sido bueno

(aquí se incorpora maria borge a la conversación)

mientras que fue, todo iba bien,
luego se metió más gente, que iban a hacer más negocio ...

de hecho yo (maría) no conocía la fábrica hasta que entré el pasado domingo en la sala de calderas
que hacían teatro ... a mí me gustó mucho.
lo único que me preocupaba es que las chicas se ensuciaban con el suelo,
si nos lo hubieran dicho igual hubiéramos podido venir a limpiar, con unas escobas ...

6 PROGRAMACIÓ D'USOS TEMPORALS I LA OBERTURA DEL RECINTE

que sea un cine, una discoteca ...
a todo vendríamos, aunque fuera para barrer ...
;-)))

1 RELACIÓ AMB LA FÀBRICA

yo no trabajaba en la fábrica, pero tenía cinco hijos que sí,
y la única vez que entré en ella fue por que se me olvidó la llave de casa,
y vine a buscar la de mi hija.
y al primero que vi fue un yerno mío, y le pregunté, alfredo, donde están las niñas?
tu vete palante palante y cuando te des con la pared, ahí están tus hijas trabajando.
dice, ¿te acompaño?
no, no, no vaya a ser que te vayan a reñir ...
y yo andar y andar, llegué donde estaban mis hijas y me dicen, ¿qué haces aquí?
es que me olvidé las llaves ...
pues después me perdí , me dijeron ¿sabrá salir?... sí, claro
pues me perdí, empecé a dar vueltas hasta que me encontré un vecino, y me dijo, sra. maria ¿qué hace usted aquí?
pues que parece que me he perdido ? no se preocupe, yo la llevo a la puerta.

y eso es lo único que vi de la fábrica hasta el otro día,
ese trozo que anduve hasta encontrar a mis hijas,
que estaban en las máquinas de los conos, al final de todo.
y me reí yo sola, pues según entro me da la puerta en el culo, y me mandó palante, pues se cerraban solas.

2 MOMENTS ESPECIALS

una vez habían puesto una bomba, una falsa alarma, salió la gente ...
otra vez que hubo un incendio, la calle estaba llena de humo,
las personas no veían nada,
yo cogí al niño de la cuna y me salí de casa ...
y poco más, no he oído otra cosa

yo soy de león, y hace 32 años que estoy aquí, hizo el 24 de enero,
y vivo en los pisos, no los que han pasado al ayuntamiento, sino otros que todavía están pendientes de juicio.
tengo un contrato vitalicio, pero al morir mi marido, yo no se que hice de él ...
mi hija y yo empezamos a romper papeles, por que lo guardaba todo, y pues no sé, igual lo tiramos.

vivimos en la misma escalera, el numero 4 del carrer de vic

3 CREIXEMENT DE LA FÀBRICA I CONSEQÜÈNCIES

4 VALORACIÓ DEL TANCAMENT

hemos visto tirar muchas montañas, muchísimas, cuantos cartuchos habrán tirado
la fábrica era pequeñita y ha ido creciendo,

se entraba por una puerta pequeña ... luego hicieron la otra
nuestros maridos estuvieron juntos trabajando

5 FUTUR

¿el futuro?

lo vemos muy apagado, muy apagado

nos da mucha pena ...

viendo todo lo que ha sido nuestra vida, que se ha trabajado tanto aquí, nosotros y nuestros hijos ...

y ahora verlo así ... pues te da tristeza ...

y con la complicación de los pisos, pues la gente se va

mi hija se ha ido hace quince días para vic, que vivía en la misma esquina ...

pues por eso, por problemas con los pisos ... por que claro, te piden mucho alquiler ...

yo soy jubilada, y no cobro pensión, sólo una paga no contributiva ... muy poco ... y si me piden 300 € ...

en la cuenta que yo he hecho, pues me sobra 1 euro, cómo voy hacer los gastos de vestir, de comer, de todo ...

y la gente se ha espabilado y han marchado muchos a vic,

pues este pueblo ya no es lo que era.

cuando vinimos era muy pequeñito, pues yo salgo a la puerta

y todo lo que alcanzo ver lo he conocido hacer.

las casas, los colegios, el ayuntamiento, el casal, la hija del jefe, el hijo ...

es que son ya 32 años aquí ...

el pueblo ha ido aumentando aumentando pero ahora va disminuyendo disminuyendo

la gente que se ha ido, si aquí hubiera trabajo, seguro que volverían.

y los que bajan y suben cada día ?

a las 7 de la mañana si te asomas a la ventana sólo ves coches para abajo,

mi hija tiene dos que bajan y suben, cuatro viajes a veces ...

por que también mira los coches, la gasolina, los mecánicos ...

si hubiera trabajo aquí no necesitabas coche para nada,

salías a la una e ibas a comer a casa,

algunos salían a desayunar al bar, que estaba allí cerca.

con la fábrica que hay

cuántas cosas se podrían hacer !!!

aquí no para nadie. no para nadie por que no hay nada,

si hubiera un poco de discoteca o cine ...

la juventud se tiene que ir toda los domingos

o que hagan baile para nosotras ...

que también tenemos marcha.

lo que queremos es que todo vaya bien y hagan algo,

por que a mi la verdad es que me entra tristeza pasar y verlo parado.

había vida,

por ejemplo se ponían en la puerta por la noche para coger cupones por las noches

y se formaban unas colas ...

había vida ... habiendo trabajo había vida.

entrevista realitzada el

dijous 8 de juny, 2006

sala de tints / sbg - interior fàbrica

ENTREVISTA 4□
extreballador

nascut a blanès arriba a sbg el març del 1999
a veure 'morir' la fàbrica, per dir-ho de alguna manera els últims quatre anys
des de fa un any està empadronat a sbg
doncs vaig trobar una xicoteta em vaig enamorar i em vaig quedar-hi a viure

quan vaig entrar eren 1800 persones treballant en els tres centres puigneró
aquí a sbg igual unes 600-700 persones dividides en tres torns

jo vaig venir per portar la depuradora i la gestió medi-ambiental i temes relacionats

1 RELACIÓ AMB LA FÀBRICA

l'entorn era completament al voltant de la fàbrica
al ser tant petit tot ho enmarava la fàbrica, si ets d'aquí probablement podia ser que tinguessis altres coses,
però jo al venir de fora a treballar-hi, pràcticament tota la meua vida girava entorn de la fàbrica

jo ja venia aquí avisat,
doncs alguns companys m'havien dit que no 'pintava' massa bé la cosa

per mi era un repte
jo coneixia la planta depuradora perquè la havia posat en marxa tres / quatre anys abans,
de fet d'aquí ve la coneixença i la relació
la persona que portava la depuradora em va demanar que el substituís, per que ell volia deixar la feina.

la instal·lació nova de la depuradora era del 1995
que es va instal·lar com a fruit de les denúncies que hi havia pendents i de fet
quan vaig arribar, amb la posta en marxa el senyor puigneró, ja estava anant a la presó els caps de setmana,
per tant ell hi era, però no hi era

mentre el sr. puigneró estava en procés judicial,
la direcció de la planta depuradora la portava el nebot, el que em va contractar a mi

la fàbrica tancà el juliol del 2003
i jo em vaig quedar fora una any abans el juny-juliol de 2002

2 MOMENTS ESPECIALS

un dels moments claus, sobretot per els que érem de fora,
va ser l'entrada de l'últim gerent, pere puntí,
molt esperada per que veiem que organitzativament allò era un caos
i era una gran esperança que algú de fora, no de la família gestionés la fàbrica

per que encara i havia esperança, clar, l'esperança es l'últim que es mor
i quan pitjor està tot, més esperança es té;
internament és el que et fa funcionar i lluitar

van ser anys durs, la sortida d'aquesta situació,
jo portava poc temps, però ho vius tot molt intensament
sobretot per que hi havia molta gent, tot aquí era gran, tot aquí era immens,
els 30 MegaWatts que es produïen,
la depuradora, és una de les més grans d'espanya a nivell industrial
a nivell de volum segur, doncs estem parlant de 18 milions de litres d'aigua (18000 m3)
i un tractament de 5000 m3/dia, es a dir uns 300/500 m3/hora
per tant no em quedo curt quan dic que és una de les dues més grans de depuració privada d'espanya
en tèxtil, segur.

entre 400/500 m3, per tant 450.000 litres/hora era lo normal de treballar
que passava cada hora per la depuradora;
per tant el depurar l'aigua del poble, era pecata minuta.

en el centre de sant bartomeu
l'aigua venia de una xarxa de pous, entre 11 i 14 pous,
en tota la xarxa de 25 Km de captació
era una de les altres feines, la de controlar aquesta xarxa de captació.

la resta hi havia una depuradora independent a prats

*respecte si ha afectat a l'aigua del municipi
hi havia molta polèmica en el tema del judici, i que va crear precedent judicial,
tothom coneix el cas puigneró, d'espanya va ser el primer, amb tancament inclòs, és un referent.
¿que va servir de cap de turc? probablement també perquè la generalitat o l'administració es va trobar amb tot servit;

van ser reincidències, van ser varies coses, no només el tema ecològic, sinó que ja hi havia antecedents penal amb el tema de la immigració i el papers; i per tant com ja hi havia precedent, i era el segon cas, es va produir el tancament

per tant els últims 4 anys vàrem procurar que mínimament no hi hagués cap possibilitat de denúncia de cap mena, era una qüestió de supervivència que no hi hagués cap tipus de conflicte; ja teníem prou pesos pesats que llustraven això al fons.

3 CREIXEMENT DE LA FÀBRICA I CONSEQÜÈNCIES

*impacte de la fàbrica en el municipi

jo vinc de fora i la meua perspectiva pot ser diferent; però es veia que era un centre que generava feina i la gent se sentia relativament feliç, orgullosa fins i tot de el que hi havia, però hi havia també molts pesos que feien entreveure que no podia continuar endavant

ara mateix, tot el que puguis veure aquí està mort, i potser l'impacte encara és més considerable, per que el veus com un objecte, mentre que quan això era viu, tenia funcionalitat, donava diners, creava riquesa la gent estava satisfeta, i per tant ho vivia com una aportació de benestar per la comarca; es parla per exemple de 3.000 llocs de treball indirectes; per tant es vivia amb naturalitat, inclòs amb orgull, el sr. puignerò, ¿qui no era amic del sr. puignerò? jo des de fora veia que es vivia amb satisfacció

4 VALORACIÓ DEL TANCAMENT DE LA FÀBRICA

*i com ha canviat l'estat d'ànim del municipi amb el tancament ?

doncs igual com si s'hagués mort algú molt important, com quan estem tots de dol, recordo perfectament sobretot els primers anys, que estava en una població amb dol; que es veia amb molta tristesa; la gent et parlava amb llàstima de sant bartomeu com si haguessin desaparegut, com si de cop i volta haguéssim passat a ser una esquila.

però ara ja està superat, per sort.

* s'en parla ?

els que ens trobem, al principi no es parlava gens, però amb el temps, les vides de la gent han continuat endavant; al final ens hem sortit, i no es viu més que com un record.

es va viure molt intensament els últims anys, i jo tenia una certa distància, però la gent que portava tota la vida, 30 o 40 anys treballant ...

tot i així és impactant; he vist els 8 motors de vaixell - sis petits i dos grans pintats en verd fosc, bé, no se si encara hi són, és la primera vegada que entro en 4 anys a la fàbrica, o cinc de fet el juny jo ja havia plegat, vaig plegar una mica abans, em vaig avançar, vaig pensar que no valia la pena quedar-se fins l'agonia.

5 FUTUR

he vist alguns projectes, i em semblen interessants el fet de partir-ho deixar passar carrers, s'ha de envair una mica perquè és una nau que està aquí, i que si no es te cura caurà, per que són molts metres quadrats de teulada; penseu que l'equip de manteniment feia reparacions, tapades de forats, ... començava per una punta i acabava per l'altra, penseu que són 90.000 m2, és molt bèstia.

és un espai mort. absolut a vegades parlem de que el mar és molt bonic, però la gent de peu, davant de tanta superfície inútil, què podem fer ? mirar-la, i el mar és molt bonic de veure ... però això és una paret, que ara s'ha pintat amb uns murals, però sinó és un espai inútil, al que no hi podem accedir, i per tant ni te bellesa com el mar ... ni ... és un objecte inútil ... no podem fer res si no hi pensem activament i trobar-hi futur entre tots.

;-)

una pista de patinatge, per exemple, alguna cosa divertida ...

però hem de pensar que és un edifici que està viu, no ho sembla però està viu i avui ens hi passem ... però ... però si busquéssim els nivells de seguretat que això pot tenir, amb el temps fins i tot podria ser perillós, per tant hem d'anar cuidant-ho, està viu, en qualsevol moment pot esfondrar-se una teulada ... no és tan divertit com pugui semblar, s'ha de mirar des de el punt de vista tècnic també,

a sota hi ha molts espais, s'hi han de posar diners ... i no pocs
i per tant la ruïna amenaça ...

de fet escapa a la responsabilitat pròpia del poble;
el municipi pot tenir la capacitat de gestionar-ho, probablement,
però quantes famílies som ? de fet la gent ja s'ha buscat la vida i s'en desentén ...
i això serà el pitjor, que ens desentenguem del tot aquest tema;
el temps va en contra i la memòria es molt flaca,
la gent s'oblida i si la experiència no va ser bona, encara més.
i sí ho va ser, també ... per que la vida passa

jo penso, que deixant de banda el divertiment, s'ha de prendre una decisió,
alguna cosa s'hauria de fer ...

*que li falta al poble ?

canalla pot ser? ha de créixer ...

jo no sóc la persona més indicada per parlar del futur exacte de sant bartomeu ...

però poder a nivell de serveis ... de empreses petites que podessin ubicar-se per fer alguna cosa aquí,
intentar de promoure l'activitat econòmica a petita escala, encara que sigui un 3 o 10% de tota la superfície,
això ja seria un èxit, alguna cosa reneix de l'au fènix
i el fet de tallar-lo, fer-ne trossos ... també.
jo mateix no sabia com sortint-me'n si tingués el tema entre les mans

a més tenim la mala sort de que sant bartomeu està a dalt,
l'espai molt important, la relació de l'espai amb l'activitat propera és immediat ,
si tenim una plana com la de vic
o si estem a dalt, a 500 m de distància de la plana
i no és només una distància física, sinó també psíquica
de vegades et diuen, tu òn vius ? a sant bartomeu del grau ?
clar, amb internet jo tinc clients a navarra, a múrcia, tinc contactes a madrid ... i estem globalitzats;
no és aquesta distància que sigui insalvable ...
són de fet 12 km / 10 minuts de cotxe, si vius a barcelona 12 minuts els tens per qualsevol cosa ...
per tant és absolutament psicològic.

si em dius, que necessita el poble? un polisportiu ? no sé ... potser sí
hem de ser realistes, veure el que hi ha el poble i a partir d'aquí pensar.

aquí no tenim tanta boira,
i el medi ha millorat, no hi ha sorolls, la tranquil·litat ...
jo personalment crec que és una avantatge viure aquí.
està ben comunicat, en el fons, encara que siguin 12 minuts de carretera
i tens un clima molt correcte
sense la calor d'estiu que fa a vic
el fet de que no siguem masses, per mi és fantàstic,
clar que jo vinc de la costa, de blanes, i puc valorar-ho de manera diferent
passem de 30 mil a 125 mil a l'estiu ...
però jo no sóc d'aquí

"ahhh és difícil allà dalt ... vius ... és molt lluny ...no pujaràs oi?"

ho veuen molt lluny des de baix
hi ha una qüestió que són les vistes dels pirineus, que des del punt de vista immobiliari podria ser molt atractiu ...
però mala sort. cada persona s'ho mira de la seva manera, i jo m'he anat tornant més conservador.

6 PROGRAMACIÓ D'USOS TEMPORALS I LA OBERTURA DEL RECINTE

bé, fantàstic, molt bé, fantàstic
a més la comarca ho necessita, i hem de tenir cura tant el progrés,
com la sostenibilitat d'aquest progrés.
i jo amb això hi tinc molta cura, pot ser per que professionalment em dedico a aquests temes
i sé del que estic parlant, tant problemàtiques com la dels purins,
com la paisatgística ... que és un tema que ara tinc bastant 'instal·lat' en mi.
el saber apreciar el paisatge rural,
la comarca s'ha de tenir cura i equilibrar el seu desenvolupament amb la cura pel territori.

de coses com aquestes n'han fetes moltes i algunes de pitjor,
i tot ha servit per que tinguéssim un progrés, un benestar, i que ara en sabem disfrutar
però també ho hem de cuidar.
potser no tornarem a aquestes industrialitzacions tan dures
però com a mínim ha servit per que el progrés hagi arribat a nosaltres
com l'estem disfrutant ara, encara que la gent pensi que no, tot es més fàcil ara que fa 50 o 40 anys enrera,
i per tant si som conscients d'això també hem de anar amb cura de mirar cap òn anem ara.

si hi ha deslocalització industrial ... què tenim ? què més podem fer ?
això ja ho hem viscut, ja sabem el que és,
i a més hi ha gent que ho fa més barat que nosaltres i millor que nosaltres
per que amb qualitat els indis, i també els xinesos estant anant a qualitats molt altes;
per tant tot això ja està vist

i bé, ara toca de rumiar una mica i buscar que més podem fer.

trencar el dol, que aquest espai fos més útil,
allò que us deia dels espais morts. us espai mort no serveix de res
i si en podem gaudir, amb el mínim dispendi, doncs ja estaria molt bé.

fins a òn, i què ... doncs no podria dir-ho
a mi si em deixessin un despatxet com aquest, ja em faria feliç
però també es poden fer altres coses.
hi han espais que poden ser conservats per la memòria, com a museus, ja ho havien comentat.
si ens hi posem segur que sortiran coses.

* hi ha ganes des de el poble per el canvi?

no te ser dir, doncs em moc molt per fora,
però jo crec que sí, que si hi haguessin més dies de portes obertes ...
que la gent podes entrar i sortir amb facilitat, per exemple,
que no estès tancat,
segur que la gent, a la curta o a la mitja, trobarien coses ...
per que atrau,
minimament. és un volum, un espai ... que la curiositat mateixa ja et fa entrar.

entrevista realitzada el
dijous 8 de juny, 2006
sala de tints / sbg - interior fàbrica

divendres 9 de juny, 2006

11.00 - 14.00

lloc: sala de tints / sbg - interior fàbrica

taula de treball oberta 2:

el planejament com a eina per la transformació urbana

pau asensi ☐	equip redactor POUM
jordi romero ☐	equip redactor POUM
judith albors ☐	IHUAL
miquel sitjà ☐	arquitecte municipal.
laura megias ☐	telecentre sbg
david juárez ☐	straddle3
joan esofet ☐	straddle3
josep saldaña ☐	context
victor lacenta ☐	enginyer - grauenc - extreballador
andreu alemany ☐	enginyer - grauenc
jon beguiristain ☐	arquitecte - UPV
david mongil ☐	geògraf secretari del Col·legi de geògrafs
berta cendrós ☐	tècnica de participació
núria font ☐	geògrafa i arquitecte
lluc mayol ☐	saladestar / nau21
blanca palou ☐	xinacità / nau21

< judith albors >

presenta a jordi romero com a redactor del POUM i demana una ronda per presentar als assistents

< david juárez >

presenta l'observatori (<http://sbg.cat/observatori>), com a espai web obert on anem abocant la informació que es va generant ... presenta les jornades, el sentit que tenen és que el que es viu com a 'problema i a la vegada oportunitat' al municipi, té una dimensió tal que creiem que tota aportació serà interessant i benvinguda; també té una dimensió supramunicipal, donat que no hi ha una solució magistral; és una situació molt particular, una qüestió molt especial, de contrast entre un entorn molt rural i un recinte industrial en desús;

i hi ha un parell de qüestions de fons que fa que nosaltres intervinguem amb aquest projecte:

per un costat tenim l'autorització del jutge per usos temporals d'interès públic, usos culturals per exemple, i per altre costat la qüestió del regim de propietat de la fàbrica, amb aquest 'impàs', i com això pot influir o determinar també el seu futur; i en aquest sentit ens agradaria contribuir a la redacció del pla recollint iniciatives i propostes ... doncs el usos temporals (iniciatives que puguin tenir una durada de 3/4 anys) poden contribuir, col·laborar, connectar, informar sobre la potencialitat del futur ... això està molt lligat al tema de promoció de les activitats econòmiques, està molt lligat també als objectius del nou pla de sant bartomeu que s'està redactant, amb la necessitat de créixer fins als 2000 habitants i amb tot el que això comporta d'aparició de nous serveis, d'un nou centre urbà, etc ... aquest vol ser l'esperit de la col·laboració en aquest projecte.

< josep saldaña >

em dic josep saldaña i estic participant activament a can ricart a barcelona amb la creació d'un moviment ciutadà des de baix i que entre altres coses ha donat naixement a una associació cultural que es diu nau21, que vol ser un projecte d'art, ciència i tecnologia, i que ha donat molta importància al fet de treballar el debat amb els industrials i el teixit productiu del poble nou i de barcelona, i també amb els artistes i teixit creatiu de barcelona que també està en perill, que està desapareixent a marxes forçades.

potser l'experiència d'un moviment des de baix, des de la ciutadania, pot ser interessant des del punt de vista de la participació, i per altre banda el projecte cultural de nau21, pot ser també interessant o referent com un dels dos possibles d'activitat econòmica.

< victor lacenta >

sóc victor lacenta, treballo com a autònom a sant bartomeu, em dedico a fer anàlisis medi-ambientals, aigües residuals de recintes industrials, havia estat treballant uns dies a puignerò amb la gestió de temes medi-ambientals, de la depuradora i residus, estic al poble des de fa cinc anys, vaig venir a treballar-hi i m'hi vaig quedar, jo sóc de fora, de la costa, i bé, estic veient una mica quina és la polèmica, i si la meua aportació pot tenir algun sentit des del punt de vista de la ciutadania, doncs ja seria interessant.

< jon beguiristain >

soy jon beguiristain, arquitecto, profesor de la escuela de arquitectura de san sebastián, en la universidad del país vasco, estoy dando clases de construcción desde hace ya más de 10 años, y he trabajado como arquitecto convencional, en la construcción de todo tipo de edificios, desde edificios industriales a otros de escala más pequeña, mezclando usos en algunos de ellos, tengo un interés personal para que los edificios se planteen de una forma más amable, más acorde con el interés real de la gente.

de los trabajos que he realizado, quizás el tema que menos he tocado sea el del planeamiento, y en los que así ha sido, son probablemente propuestas más arquitectónicas y no tan urbanísticas. hemos participado en algunos concursos en los que se mezclaban usos industriales con vivienda, y cuando he contrastado esto con urbanistas profesionales, los comentarios eran siempre acerca de la viabilidad, aunque en esta situación de sbg, parece que caben propuestas que no sean tan convencionales, un poco más arriesgadas.

< andreu alemany >

me llamo andreu alemany, y desde hace un mes soy un nuevo propietario de sant bartomeu, tengo una pequeña propiedad aquí delante, y en un pueblo pequeño, los comentarios acerca de la fàbrica empiezan a hacer ebullición, y por tanto me veo implicado en el proceso, para saber alrededor de mi propiedad que es lo que ocurre y en un futuro

cercano, plantearme que es lo que voy ha hacer en este entorno.
yo trabajo en barcelona, soy ingeniero, y he venido un poco a escuchar y si puedo aportar algo ...

< david mongil >

soy david mongil, soy geógrafo, trabajo en la diputación de barcelona, en la oficina ... , trabajamos el conocimiento de temas territoriales y urbanísticos, trabajando para que la gente sea participe del proceso de transformación. me interesa el proyecto en cuanto es un pueblo que se articula entorno a la fábrica.

< berta cendrós >

sóc berta cendrós, i treballa en temes de participació ciutadana a l'ajuntament de sant boi del llobregat, i m'interessa el tema de com introduir a la ciutadania a poder entrar de nou a la fàbrica, o com intervenir en les decisions del futur del recinte, entenenent que és un element del poble i per tant s'ha de recuperar pel poble. ahir ens parlaven per exemple de tota la vida que es generava a l'entorn de la fàbrica quan aquesta estava en funcionament, i doncs, que podem fer per recuperar aquesta vida, donant-li un gir a la situació, fent un canvi ...

< núrja font >

sóc núrja font, estudiant d'arquitectura i geografia, i treballa en temes de planejament, i m'interessa veure com des del planejament i l'urbanisme i des de l'activitat aquesta més temporal que es planteja al recinte, on està el punt de trobada. tant a curt com llarg termini.

< miquel sitjà >

sóc miquel sitjà, arquitecte municipal del poble, i per tant sóc el que rebo totes les informacions i patacades de la gent del poble i de la gent de fora que ve. el meu paper pot ser el de plantejar tots els dubtes que hi pugui haver des de la ciutadania més planera o des de l'ajuntament que és el representant legítim del que hi ha, i posar-los sobre la taula.

< blanca palou >

sóc blanca palou, membre de l'associació nau21, que va néixer de les mobilitzacions per can ricart, un recinte industrial on hi convivia també tallers d'artistes al poble nou de barcelona, i m'interessa com urbanísticament els espais creatius poden influir en el planejament i la pròpia creació de ciutadania, professionalment faig curtmetratges d'animació i també em dedico a la seva difusió amb el festival d'animació xinachittà. .

< lluc mayol >

sóc lluc mayol, també membre nau21, també membre de un espai de creació a gràcia a barcelona que es diu saladestar, obert al públic, i estic aquí cridat per la mobilització de nau21. no sóc massa coneixedor de la situació a sant bartomeu, però d'entrada on hi hagi un espai on s'hi puguin fer coses i es generi debat, m'interessa molt poder aportar coses.

< judith albors >

si us sembla, en jordi romero ens podria explicar les potencialitats i el context del terme municipal de sant bartomeu, que no és només la fàbrica. sobretot perquè està treballant profundament amb la redacció del POUM.

< jordi romero >

a nosaltres, com a equip redactor del pla d'ordenació urbana municipal, POUM, ens va interessar aquest projecte per la seva singularitat, una singularitat absolutament diferenciada, es a dir, tenim una població molt petita, que reflexa d'una manera brutal l'impacte d'un sòl fet urbà, que no obeeia a cap de les lògiques de implantació industrial més conegudes, i que es presenta ara com un camí possible per el desenvolupament de futur del poble.

la implantació de la fàbrica al poble va vèncer tots els impediments imaginats, simplement per la voluntat d'algú del poble de insistir-hi. així per exemple es va vèncer la dificultat de portar l'aigua necessària per el propi procés industrial, si no n'hi ha al poble, doncs la fem pujar .. des del punt de vista de la lògica industrial és absolutament absurd. també la seva implantació a un poble amb un accés rodat difícil, hi ha molts llocs de més fàcil accés. també va haver de crear el seu propi sistema de generació de energia, i tot això complementat amb greus costos i transformacions del propi territori ... doncs tot això, bé, ho faig per nassos, i aquí està, una coberta de aproximadament 90.000 m2, en un emplaçament molt singular, en el punt on osona es trenca, apareixen els turons, i hi posa la fàbrica a dalt.

curiosament la ciutat de vic està vivint sota la boira, i puignerò posà la fàbrica allà on toca més el sol.

una de les coses que ens vàrem plantejar en el moments inicial de redacció del POUM, era la sensació que tens per exemple un dia d'hivern, que vas pujant amb cotxe per la carretera i a partir de una cota, travesses la boira i surts al sol, la mateixa sensació de quan vas en avió, 'ja estàs al cel'. sembla que la situació hauria d'estar invertida, aquí és on s'hauria de viure, i a la plana s'hauria de treballar.

ens trobem doncs amb un error històric complex, que ha significat un impacte brutal, no només des del punt de vista urbanístic. el sòl urbà generat per la fàbrica és molt superior a la resta de sòl urbà del municipi, contant el que és el propi nucli de sant bartomeu i les 40 i escaig de petites implantacions urbanes en el sòl rústic del terme municipal,

a diferència doncs de qualsevol planejament, que el que es planteja és cap a on créixer, aquí la situació és completament diferent. aquí el que es planteja és què fer amb aquests 90.000 m2 de sòl que s'ha convertit amb sòl urbà pel fet de la implantació de la fàbrica, i sabent d'entrada que no és possible trobar un altre puigneró que continuï el que s'hi feia. sabem d'entrada que aquesta és una hipòtesi sense sentit, no és real.

aleshores ens trobem amb un municipi que li ha canviat tot;

urbanísticament ara té un sòl vacant que és més gran que el conjunt de sòl urbanitzable de la resta del terme municipal. - també hi ha un canvi sociològic, doncs ara no hi treballa ningú, la gent s'ha buscat la vida ... hi ha casos de gent que hi segueix vivint, per que hi treballava, però ens trobem amb situacions molt diverses ... hi ha per tant un tremend rosament en el tema del habitatge que pertanyia a la fàbrica, amb problemes afegits d'ocupació irregulars d'habitatges o sobre-ocupació de alguns edificis que estan en una indefinició administrativa, que encara depenen de l'antic propietari per tant hi ha un problema d'habitatge important, hi ha un problema de degradació d'aquest habitatge, que és també el parc d'habitatge més gran de sant bartomeu. hi ha dos blocs de pisos que tenen tants habitatges com tota la resta del poble junts ... en fi el tema és molt complex

sociològicament això vol dir que part de la gent està amb 'síndrome de estocolm', gent que se senten orfes,

desemparats, i trigarà un temps fins que es trobin noves formes de funcionar fins el moment que els grauens trobin la capacitat de decidir per ells mateixos, però de moment aquesta desmembració social encara s'ha d'abordar. aquest tipus de situacions no és insòlita, la trobem en la resta de colònies industrials que han fet fallida (50 o 60), necessiten d'un temps per tornar a tenir la confiança de decidir el seu futur per ells mateixos i no esperar que en forma de patacada els hi sigui imposat.

hi han més factors que caracteritzen sant bartomeu.

la fàbrica va oblidar que es troba en un entorn rústic, rural, molt singular. tot el sòl rústic de sant bartomeu és de una riquesa molt important, d'un valors ecològics interessants. però també hi ha un grup de 40-50 conjunts d'habitatges o edificacions en sòl no urbanitzable, actives, algunes vinculades a produccions de granges, altres lligades amb vies alternatives de producció, altres habitatges, ... però sumat tot aquest sostre edificat, no arriba al total del sòl de la fàbrica. es a dir que mig sant bartomeu està dispers, aquest és també un tema important a tenir en conte. per tant tenim, la meitat del sostre desocupat per la fàbrica, i de la resta, la meitat està enganxat a la fàbrica (com antigament ho estaven als castells o a les seus, com el canyeret de lleida quan hi havia la seu, ara la seu ja no hi és, la gent està doncs interessada en el seu futur, aquí hi hauria d'haver més gent, per que s'estàn dient coses molt importants per ells, haurien de tenir una mica més d'interès en el seu futur com a habitants del municipi, nosaltres podem tenir un interès professional, però per ells és el seu futur) i l'altre meitat està dispers per el territori.

per tant, en el moment que plantegem el plà, fem aquest anàlisi, engegum una línia de treball amb el sòl no urbanitzable que l'hem desenvolupat molt i creiem que té molt de valor, per que entre d'altres coses està lligada a una de les vies de futur que pot tenir aquesta població. tinguem en conte que entre d'altres coses, el poble ha recuperat l'aire net, aquest era un poble amb l'aire molt contaminat, un poble que feia soroll, que feia fum, i que per tant no era interessant, no era llaminer per un cert tipus d'usos que ara ho són; ara l'aire és net, els camps són nets, no hi ha sorolls, les façanes han anat recuperant els seus colors i per tant de sobte s'ha convertit en atractiu per aquests usos per els que abans no ho era. per tant es un dels possibles elements motors per el futur de la població, és un tema a retenir, evidentment afegint-hi l'interès que pugui tenir alguna gent de fora per venir-hi a viure. doncs un dels problemes amb el que ens hem trobat és la pèrdua de població, aquest és un fenomen gravíssim doncs és una pèrdua de persones amb edat productiva.

< miquel sitjà >

dels 1.300 habitants que tenia ha passat a tenir 1.000 justos en els últims 3/4 anys, però per el contrari, amb el tema de llicències d'obres que conec prou bé, s'han donat més llicències en aquests últims dos anys, que en els 10 anteriors. hi ha altra gent que diu de cop i volta posem en valor sant bartomeu, per que ja no és el que era, amb una visió més de futur, pugem i ens avancem potser al que pugui passar. hi ha molta gent que ho està fent, no? ell no? (referint-se a en andreu)

< andreu alemany >

es diu estem perdent població, la fàbrica ha tancat ...doncs mirem de promocionar una mica, donar més permisos d'obra, vendre sòl, i que hi hagi més propietaris

< jordi romero >

nosaltres intentem lligar diferents coses, un altre anàlisi en aquest sentit és on està sant bartomeu, en quin entorn es troba, no està al mig de la lluna ... es troba en un entorn on a un radi molt petit hi ha un conjunt de poblacions amb diners, amb capacitat de dues coses: de generar activitat econòmica, en el moment en que les vies d'accés a sant bartomeu millorin, i aquest és un tema iminent doncs ja està fet el projecte de nou eix rodat des de l'eix transversal, un eix que es desdoblirà també aviat convertint-se en autovia. per tant d'alguna manera tot això està posant sant bartomeu en el mapa d'una forma molt més real.

aquest entorn de poblacions, aquest interland de poblacions, entre elles vic, manlleu, torellò, té capacitat per dues coses, per una banda de portar activitat, de segregarla, de descentralitzar-la en el territori, activitat econòmica productiva, lligada segurament no a fabricar res, però sí a distribuir, a dissenyar, a muntar, ... del conjunt d'activitats econòmiques n'hi ha un tipus que valora molt la localització d'aquestes activitats; volen estar en un lloc atractiu, no contaminat, on l'aire sigui net .. estic pensant per exemple en empreses d'alta tecnologia, que no els hi agrada estar en un polígon industrial convencional, prefereixen fer 10 minuts de carretera i anar a un lloc que surten i veuen paisatge com el que trobem aquí. es a dir, hi han activitats d'aquest tipus suficients per sant bartomeu, no necessitem tanta activitat, ja l'omplirem. igual que passa amb l'habitatge, no estem parlant de grans extensions, no ens fa falta, però si que siguem capaços de invertir, de capgirar aquest procés de pèrdua de població i trobar la manera ... per que hi ha signes, símptomes, senyals de que aquesta inversió és possible i per tant el que s'ha de fer és posar les condicions per que el procés de transformació vagi en aquesta direcció.

l'urbanisme, a diferència de l'arquitectura no dissenya edificis acabats, no fa dissenys finalistes ... el que fa és dissenyar processos o elements que permetin que aquest motors que van sols vagin rebotant per les parets i d'alguna manera es vagin canalitzant i direccionant cap a un lloc prèviament definit que sembla interessant. per tant, en qualsevol cas, el plà ha de facilitar elements que possibilitin, facilitin, processos que tendeixin als objectius que ens estem fixant.

per nosaltres, aquests objectius van en la línia del que estàvem parlant, recuperar població. quan parlem d'arribar a la xifra de 2.000 habitants, ho diem per que és una xifra bastant admesa que és el mínim llindar on és possible que hi hagi un mínim de serveis que en aquest moments són bastant desitjats, cosa bastant subjectiva, però que s'ha convertit en el mínim necessari, com per exemple, la gent vol poder anar a la plaça del poble i comprar el diari, o fer el vermut, ... algunes coses que encara no són possibles fer a sant bartomeu, doncs no hi ha plaça ... per que històricament no s'ha creat l'estructura per que no es creia necessari, no era aquest l'objectiu, no hi havia temps per anar a la plaça ... no calia. en un moment en que tota la vida urbana de la població estava reduïda en reproduir el procés de producció de la fàbrica, no es veia com necessari.

avui en dia el plantejament quin seria? jo esmentaria 4 punts i ja passo al debat;

- diversificar l'activitat productiva, l'activitat econòmica. diversificar que vol dir? mantenir en lo possible l'activitat productiva industrial tradicional o convencional allà on es pugui, per tant no renunciar a que aquest tipus d'activitat persisteixi aprofitant-se de la inèrcia, o dels referents externs, del fet de que a sant bartomeu hi ha hagut aquesta activitat. si no hagués existit mai ... no m'ho creuria, però com si que ha existit, és molt fàcil confiar en que aquest

tipus d'activitat industrial convencional pot continuar existint. l'urbanisme és un procés llarg i no dissenyem el que passarà d'aquí a cinc anys, sinó que dissenyem uns mecanismes que ens portaran fins a qui sap a on, acotem més cap els 16-20 anys, però tampoc s'acaba aquí, sinó que és molt obert, pot donar molts tombs ... per tant apostem per mantenir aquesta activitat

- en segon lloc, tenim un potencial de sostre que dona per tot el que li falta a sant bartomeu, i per moltes coses més, per tant cal considerar, que li falta a sbg? li falta sobre tot un centre urbà. un centre que no volem formalitzar en el plà, i que recollim de la proposta presentada fa un any en el àmbit del plà de barris de la generalitat, i que va suposar el primer esforç de sant bartomeu per pre-visualitzar i reflexionar el seu futur. i van arribar a unes conclusions semblants a les nostres: aquí parcialment es pot mantenir l'activitat, s'han de crear els elements de centralitat per que es produeixi aquest mínim d'activitat urbana desitjada, i també ells plantejaven una bona sobreposició d'equipaments, i nosaltres, a partir d'aquesta proposta, molt treballada, molt interessant, magnífica, a nosaltres ens va semblar oportú, mirant ja des de el planejament general que ens tocava redactar, el recollir la proposta de fer un equipament supramunicipal de tipus cultural per afavorir la gestació d'aquest nou centre urbà tan necessària, que a més serviria per posicionar d'una manera més clara a sant bartomeu en el plànol de catalunya, utilitzant una part d'aquest patrimoni que ja té, i que no deixa de ser una estructura, un sostre i uns tancaments ... i així ho vàrem recollir en els esbossos de l'avantprojecte del plà que podeu veure aquí i que està en període d'exposició pública ... i això pot passar o no passar, en tenim exemples al mateix entorn de sbg. però cal dir que aquestes coses funcionen, quan algú es proposa que funcionin. jo tinc una experiència personal, lligada a un altre àmbit, a l'àmbit teatral, d'algú que es va empenyer en un lloc del maresme de fer un teatre que per la dimensió del poble no li tocava tenir ... i el que van fer, és que 4 anys abans de tenir el teatre, van començar a crear-se el públic per aquell teatre, i quan nosaltres vàrem acabar de fer-lo, resulta que el públic ja estava fent cua, i ens vàrem trobar en que una cosa que en principi semblava absurda, que un poble de 5000 habitants podes tenir un teatre amb una programació culta, doncs sí, era possible ... per que? per que abans algú s'ha preocupat de crear el públic necessari. així doncs potser cal fer una petita inversió en investigar possibilitats per que això sigui possible ... no s'obra sempre la porta i tens gent fent cua per entrar..

per tant ,repeteix, nosaltres plantejem ... primer, mantenir part de l'activitat industrial provisional, segon, crear un centre per la població, és a dir, facilitar tot allò que genera un centre de població: la intensitat necessària (no habitatges aïllats, sino construir un tipus d'edificis que permetin l'ocupació comercial de la planta baixa, una bona gestió de l'ajuntament per que vinguin un parell d'agències bancàries, un parell de comerços, ... el mínim necessari per que la gent es quedi i faci les seves gestions aquí i no hagi d'anar a fora. i tres, la creació d'aquest pol cultural supramunicipal ... a llarg termini no sabem si això es desenvoluparà d'aquesta manera, però tampoc és important, doncs el que es tracta es de que el procés sigui sostenible.

a la resta del municipi, plantejem mantenir l'estructura característica de sant bartomeu, és a dir, sant bartomeu està a un lloc impossible, a la cota 800 m, el punt més alt del terme municipal, i va anar ocupant tots els espais plans del seu voltant que prèviament havien ocupat camins, les edificacions s'havien anat col·locant a banda i banda, i per tant és una edificació que sempre està en les carenes. el que fem és no amagar aquesta estructura en forma d'arbre, que té un eix principal i uns eixos que van sortint d'ell fins arribar als fondos, mantenint tot el sòl d'aquestes fondejades que tenen una vegetació impressionant, d'una qualitat tremenda ... com una pinta que té una part que sobresurt que és la xarxa de camins alta on col·loquem l'edificació, i la xarxa natural, que arriba fins a dintre del territori ... com a esquema és molt bo, i no s'hauria de tocar gaire.

en el sòl que avui ja està trepitjat, tocat i malmès, en tenim suficient per a tota aquesta reserva, estem parlant de un sostre de 2000 habitants, només tocant el que avui ja tenim construït, ja tenim sòl suficient per cobrir aquest objectiu. poques vegades més ens trobarem amb aquesta excepcionalitat, tenint en compte que hi han elements en el territori, com són granges de porcs i demés, que s'han quedat dins del nucli de la població i que poden convertir-se en ciutat, fent un gran favor a tot el poble, per el tema de les olors. però no us preocupeu no ens quedarem sense, de granges en tenim moltes al municipi.

< miquel sitjà >

tú parlaves del tema de les granges, que alguns coneixem una mica ... és cert que en els últims temps, el propietari de granges urbanes que veia en perill la continuïtat del seu negoci, ara veu que no, que potser allò, de cop i volta té un sòl impressionant al mig del poble que pot reconvertir en un altre negoci, i que ha de pensar que potser el porcí ja no és l'ànima de la seva vida, sinó que ha de convertir-se en un petit promotor del seu territori i haurà de aprendre un nou ofici. la situació ha canviat molt en aquest últim any.

per un costat, i segurament els del poble ho tenim més per la mà, tenim tota un ànima conservadora del terreny de sant bartomeu, del paisatge de sempre ... aquest nouvingut que m'explica ara, que ens ha de venir a salvar, ... i per altra banda, la gent de mitjana edat i amb la ment una mica més oberta, diu ostres, aquesta oportunitat que deies de fer-me valdre per mi mateix, que jo prengui les meves pròpies decisions ... ara és el moment. i de veritat, la gent, un cop parles, i estàs unes horetetes, i un dia i un altre dia ... de cop i volta s'adonen de que la vida té molts camins, i que potser el camí que ara comencem, que és molt arriscat per ells, potser serà molt viable. encara que de totes maneres es un camí molt fràgil.

< jordi romero >

entenc que aquest procés pot ser molt traumàtic ... és molt difícil per els grauencs, i no es pot banalitzar ... però sí és veritat que tot aquest esforç que feu, persones com tú, que coneixeu molt bé el tema, i que heu pogut estar animant a la gent ... i segurament d'aquí a dos dies els haureu d'estar frenant, per que aquest procés ...

< andreu alemany >

depèn ... doncs estem mirant dues vessants de les coses; estem parlant per una banda dels usos temporals, i això pot portar una problemàtica, sobretot per la gent gran ... però per altra banda, el tema de la plaça ... capital privat, o a través de concedir subvencions, començar a fer un tros de poble ... són dues vessants, muntar de nou, o aprofitar del que tenim ... si aprofitem, no crec que sigui traumàtic, no crec que pugui afectar a ningú. si ho fem de nou, llavors sí que ens podem plantejar ... ep, que està passant ? si ens posaran aquí 2000 habitants més, jo que estava aquí amb les meves cabres i tan tranquil ... potser això no m'interessa ... llavors sí que podria aparèixer aquest trauma que podria existir, psicològic.

per tant primer m'interessaria separar una mica les coses ... tots coneixem més o menys el recorregut històric, però com està la situació ara amb en puignerò ? de cara al capital privat, com s'ha venut a l'exterior? també per el que

tú deies jordi, la infraestructura està canviant, tenim una entrada nova al poble, amb una carretera nova ... quan estàvem mirant el plànol, que veiem que hi ha la possibilitat de fer una ronda, que no s'hagi de travessar el poble. tot això dona grans potencials al poble, però s'ha venut això a l'exterior ? es pot plantejar d'alguna manera? per que llavors, si pensem amb la idea d'usos temporals, em sembla que ens estem hipotecant una mica, doncs jo puc llogar un tros de sòl per un temps, però aquest temps suposo que tindrà un termini, que farem? només de cinc anys? ... per tant estariem hipotecats durant aquests cinc anys, no hi podrà haver entrada de capital fins que aquests llogaters marxin.

< david juárez >

llogaters aquí a la fàbrica? en principi els contractes que s'estan donant són de l'ordre de dos anys. sobretot tenint en compte la incertesa que planeja sobre l'estat administratiu d'aquest sòl, tant judicial, com de planejament.

< andreu alemany >

però no tothom entrarà en el mateix moment, per tant aquest dos anys són una mica ficticis, no? doncs potser entra una empresa ... i al cap d'un any entra una altra empresa ... i estem anant a tres anys, i així successivament

< david juárez >

precisament jo crec que un del objectius hauria de ser veure que és possible durant aquest 'impàs'. hem de treballar i entendre quina utilitat port tenir el recinte durant aquest procés de passar de la situació que tenim ara, en la que bona part de les naus estan llogades a la fundició dúctil benito, i una altre a una empresa farmacèutica, o la llogada a la gent del circ, com des d'aquesta situació podem definir el que volem per el futur.

entenc, després de tot el que s'ha dit, que hi ha probablement una demanda d'espai per magatzem o industrial, tipus el dúctil benito, per altra banda hi ha una demanda d'habitatge, de gent que pugui venir a viure al poble, a dormir, que treballi a vic, o a manresa, i això està també més o menys garantit.

però potser on està la qüestió a resoldre i on ens podem trobar amb més dificultats, i no se fins a quin punt l'urbanisme i la pròpia redacció del pla pot incidir-hi (segurament en alguna mesura si que pot) ... veure fins a quin punt es poden atreure activitats econòmiques que generin més llocs de treball, que tinguin més projecció de futur, que tinguin més imbricació amb el teixit social, que puguin ser eines per la solució del que ha passat al poble ... per un altre costat, també atraure a persones que visquin i treballin al poble, quina forma pren tot això ? ...

i per acabar, el tema dels equipaments, s'ha parlat d'una sobredosi d'equipaments, i que jo entenc inclou un gran ventall de possibilitats, des de l'equipament públic tipus escola, polisportiu, ... fins a l'equipament que no ho és tant de públic, i que s'acosta als processos productius, amb espais de creació productius, o espais de producció d'alta tecnologia, empreses relacionades amb software o hardware, ... quines eines tenim doncs per potenciar aquesta atracció d'activitats? i en particular, des de la redacció del pla, ... jo imagino una manera, i que la proposo, que seria potenciar una política de cessions, entenc que a l'hora de fer el pla, és el moment de decidir de que quan algú comprí això o hi vulgui promoure alguna cosa aquí, hi haurà una part que anirà a equipaments, una altra a zona verda i una altra a aprofitament urbanístic, es a dir, carrers ... en aquest moment es poden prendre decisions fonamentals, i en el cas que ens toca, que és una gran propietat, encara que després es subhasti en parts, doncs ens proporciona aquesta oportunitat que jo entenc que és la clau principal per poder dir a aquesta gent, que comença a treballar per aquí, que vingui a viure, ... podrien inclòs optar a compra-ho o tenir lloguers, no ja de 2 anys, sinó de 10 per exemple ...

< judith albors >

respecte a aquest tema, miquel, parlaves de tot el recinte, de les coses que veiem que hi poden haver i que en el futur poden influir en el usos definitius del recinte. el fet de que aquests usos que estem proposant urbanísticament i que poden tenir un caràcter no finalista però sí que al final això serà d'una manera i no d'una altra, en quina mesura són compatibles en aquest moment, amb les edificacions que existeixen ? ... i també has dit que són un patrimoni del poble, bo o dolent, planificat o no planificat. tenim unes parts dels edificis que es podrien obrir, i amb relativament poc esforç es podrien condicionar per allotjar-hi petits tallers, transformar-se en tallers i allotjament temporal, ... això és possible ?... i és compatible amb el que des del poble es pugui estar reclamant ? pot anar en paral·lel amb aquest altre procés que ha de ser el de buidat, el de definir on ha d'anar aquest espai de centralitat.

també hem constatat, amb les entrevistes d'ahir a la tarda, amb persones vinculades professionalment a la fàbrica, ... com comentàvem al principi de la sessió, que costa molt trencar aquest tabú de que fins ara si aquest espai tenia un amo, doncs trencar el tabú i obrir la porta, i que la gent entengui que l'espai en algun moment haurà de ser recuperat per el poble una altra vegada, no en la mesura de quan hi havia el turó, en que la gent si podia passejar, o si ... però d'una altra manera. i així tancar aquest cercle, una cosa que ja hem comentat, i que la gent del poble, més els que hi vinguin a viure, poden tenir una incidència sobre el que estigui passant en aquí. que on anirà l'espai verd? no ho sé ... però d'alguna manera, la pròpia configuració de les naus fa que algunes es prestin més a enderrocar-se abans que les altres, o que algunes es puguin fer servir amb un condicionament mínim, no només per gent de fora que pugui venir aquí a treballar-hi, sinó també per la gent del poble que pot ser que estigui buscant un espai on viure o realitzar una activitat econòmica, o implantar un petit negoci.

en un estudi sobre osona que s'ha fet i que corre per aquí, una de les propostes que hi havia per aquest espai és fer un obrador comunitari per gent que està treballant amb productes alimentaris relacionats amb la ramaderia. gent que no poden fer els formatges per que no tenen el pressupost necessari per fer unes instal·lacions com exigeix avui en dia la llei per fer manufactures alimentaries ... una cosa és que cadascú es faci el seu laboratori, i una altra és que es faci un laboratori en forma de cooperativa. ... no sé si això té ara molta demanda, però sí que pot ser viable.

< miquel sitjà >

de fet les necessitats es creen ... a cop de moure, moure i moure alguna cosa, arriba el moment en que allò s'assumeix com a una necessitat per tothom

< david mongil >

en primer lugar estábamos hablando del contexto territorial, tanto en catalunya, cómo en la comarca de osona que puede generar flujos de población no previstos y además, y que por otro lado se está redactando el plan director urbanístico de la plana de vic, y por otro lado cuáles son las opciones que se hacen para el municipio, pues el espacio de futuro es suficientemente bueno, y el crecimiento de la población es también previsible. así para crear un centro

urbano y una plaza, a través de las cesiones de las que estabais hablando, seguramente doblaremos la población, y ésta vendrá de la comarca, o de barcelona, y esta gente verá el tema de otra manera, entonces me interesa saber, ¿cuál es el modelo de implantación que preveís, con el que pensáis trabajar ? por que luego ya veremos cómo creamos esa atracción ...

< andreu alemany >

també, quina és exactament la qualificació del terreny, doncs segons veiem en el plànol, la majoria de terreny és industrial, llavors ... com es pot canviar això? per què un 30 % de aprofitament urbanístic, un 35 % industrial, i lo altre verd?

< judith albors >

de fet ara s'està redactant el plà, i les xifres exactes no estan definides, si estem aquí ara és també per analitzar en comú el context i poder fer una proposta, i l'interès de portar a aquestes persones de fora és també que en aquests moments la llei també ha canviat i la directiva europea que ens està parlant de la informació, de la participació, i la consulta a la ciutadania sobre temes que fins ara s'estaven decidint des dels equips redactors, amb uns agents econòmics i amb uns de polítics, i uns tècnics municipals que han anat fent; en aquest moment estem en un punt de transició ... com es fa el procés de participació ? doncs no ho sé, ens ho haurem d'anar inventant entre tots, una mica ho estem fent ara, en el moment en que això arriba, tant a la gent que ens ho creiem des de la disciplina urbanística, com a la gent que des de la comunitat on viuen o des del projecte que tenen puguin participar i dir la seva des d'un lloc o un altre, doncs això és el que s'està fent en aquí, el posar aquesta condicions sobre la taula, visibilitzar aquests nous factors amb els que treballar.

< andreu alemany >

i en quin tant per cent es vol augmentar la població, per que en funció d'això es pot preveure com ha de ser aquest creixement ... però clar

< jordi romero >

nosaltres estem fent el plà d'urbanisme amb un horitzó de 16-20 anys, que no vol dir que s'hagi de revisar d'aquí 6-8 anys, per que poden passar coses no previstes, però en principi l'horitzó és aquest. llavors, en una situació democràticament tan atípica com la que ens hem trobat de pèrdua puntual i sobtada de població per una causa molt concreta, està clar que el recanvi de població serà extern. per tant es tracte de mantenir al màxim la població que hi ha, però la resta haurà de venir de fora.

hi ha un tema relacionat amb el que deies andreu, i que és important. l'activitat econòmica que plantejem d'on surt? no cau del cel. hi ha una relació molt directe entre la població que viu en aquí, i la capacitat de creació de nova activitat. i es la hipòtesi òptima, que aquesta activitat la generi la pròpia població que viu a sant bartomeu, doncs es redueix la mobilitat obligada i demés ... per tant estariem anant perfecte si coneguéssim que a la vegada que estem portant la població en aquest llinar mínim que fa que sigui un nucli suficient des de el punt de vista dels serveis, de relacions personals i socials ... en aquest moment tenim un dèficit de densitat, la gent viu massa lluny l'una de l'altra, 'passen i no es toquen', necessitem més flux, està clar ... per tant si aconseguim arribar a aquest llinar de població i a més aconseguim que una part de aquesta població que vingui pugui generar iniciatives que es quedin al poble, això seria fantàstic... i és possible, no estem dient cap tonteria. què pot passar ? que aquestes iniciatives no necessàriament siguin adequades al que està oferint aquesta caps buida que tenim aquí, i aquest és un tema que hem de tenir molt clar.

aquesta caps buida és una bomba. és una bomba contaminada. quan parlem de noves activitats aquí hem de ser molt prudents, una cosa és que fundició dúctil benito utilitzi l'espai per guardar bancs de jardí, o altres tipus de mobiliari urbà, paga un lloguer, baix suposo, i dona feina a dues o tres persones. una iniciativa com aquesta no solucionarà mai el problema d'ocupació de sant bartomeu. per tant no ens pensem que hem resolt el problema. el problema d'ocupació a sant bartomeu el podrem resoldre quan tinguem una activitat real, productiva, quan hi hagi una relació entre espais productius i la gent que hi treballa ... si el que tenim és dos empleats de dumper, i un vigilant, que van a dormir a manlleu, amb això no solucionem gran cosa. bé, està més vigilat que abans, però ... compte, si amb això el que estiguéssim fent és donar drets adquirits a algú per que després s'hi apuntali ... no hauríem resolt el problema, al contrari. però no és aquest el cas. per tant jo diria que la solució d'això no és la de omplir-ho de petits tallers, per que l'estructura no ho admet ... una cosa és una activitat provisional, acotada a un temps de dos / tres anys, un temps mort en que encara no podem aprofitar urbanísticament el sòl, però hem de saber, i l'ajuntament ha de saber perfectament ... que vol que sigui, no només el recinte de la fàbrica, sinó tot sant bartomeu d'aquí un temps.

per tant, aquesta equació que abans deia entre espai públic, equipaments, activitat productiva i habitatge, aquesta equació l'hem de definir. com es defineix ? no únicament amb la voluntat, sinó també amb la capacitat de fer front al desenvolupament d'això. en el fons aquí ha de venir-hi algú, i sigui un agent públic, o un de privat, el públic actuarà com un de privat, és a dir, si aquí entra un promotor públic, tipus institut català del sòl, aquest farà els seus números, igual com ho faria un de privat, i decidirà que han de sortir x habitatges, per poder pagar primer de tot la descontaminació, penseu que aquí tenim una coberta que ningú sap a on portar-la ... tota la fàbrica es fruit d'una excavació brutal, varen anivellar un lloc que tenia una pendent considerable, el que parlàvem de l'absurditat de la implantació de l'edifici ... tot això té uns costos de nova instal·lació tremends. la coberta és il·legal, no s'hi pot fer cap activitat en aquí. ni de habitatge, ni d'activitat econòmica ni de res. ara estem aquí per que bàsicament ... ningú s'ho ha mirat. però si haguéssim de firmar papers, ja veuríem, en miquel bé que ho sap. en les condicions en que està l'edifici no es pot donar cap llicència d'activitat.

per tant, el futur d'això, és un disseny final, amb tota la flexibilitat que es vulgui, on intervinguin aquest elements de l'equació: habitatge (sobretot pensat en crear un centre per la població), els equipaments propis del poble (que té una mancança relativa, no està tan mal equipat, el poble en aquest sentit té de tot ... si hi ha més gent es necessitaran més coses, noves escoles, ...) i un remanent d'espai per activitat econòmica, entre d'altres coses per que tampoc fa falta tota aquesta reserva de sòl públic, i per tant una part del sòl es pot deixar per futures revisions del planejament o ... si vosaltres sou capaços de donar-li una utilització més creativa ... que no pas la de guardar bancs de jardins ... doncs això seria fantàstic ...

però en tot cas es una reserva que no cal tirar endavant de moment ... es pot donar el cas per exemple, fins i tot

complicat d'entendre, que si fossin necessaris tallers en aquest poble per que hi ha activitat econòmica i s'haguessin de fer fora del nucli urbà. i això és una hipòtesi bastant plausible, per que hi ha l'espai, i seria una bona notícia ... en el sentit en que la gent no només ve a vendre el sol o a invertir els diners per que ho compri algú de vic com a inversió, i aquest és el risc ... segur que hi ha oferta i demanda per això ... per habitatge guardiola (ja no és segona residència, el podem considerar habitatge guardiola, per que ja la tenen la segona, aquesta seria la tercera o la quarta residència) segur que sant bartomeu funcionaria, per tant acotem això ... per que aquesta solució és massa fàcil i no interessa ... el que interessa es potenciar les altres opcions. interessa que la gent hi vingui a viure, per que si hi viu, una part d'aquesta gent hi muntarà despatxos professionals, o tallers o ... per tant aquest llinar de les 2000 persones, entre d'altres virtuts, el que permet és que a part de crear un quiosc o posar-hi un banc, el que fa és que es generin activitats econòmiques per iniciativa dels seus habitants, i això probablement és una de les conseqüències més positives d'arribar a aquest llinar de població.

< berta cendrós >

hi ha una cosa que crec que de moment no hem parlat, que és el fet de que aquí, si no m'equivoco, hi treballaven unes 700 persones, persones que estan vivint al poble i que tenen la capacitat de treballar-hi ...

< miquel sitjà >

no, moltes d'elles ja no viuen aquí, aquesta és la pèrdua de població de la que estem parlant ... només unes 450 persones que treballaven i vivien a sant bartomeu, tres quartes parts venien de fora a treballar aquí. i de les 300 i escaig persones que han marxat, la gran majoria són persones immigrants, bàsicament del marroc, que tot i això representa un 20 % de la població de sant bartomeu. és a dir, sant bartomeu, amb els 1300 habitants, tenia una de les densitats d'immigració més altes de tot catalunya, un 20%, bàsicament procedents del marroc, i que són una comunitat especial, així com a manlleu o vic també existeix el 20%, però al ser una massa crítica de 20.000 - 40.000 habitants la cosa es dilueix, es barreja més, a sant bartomeu, pel poc que jo conec doncs fa només tres anys queestic per aquí, són dues comunitats absolutament separades: hi ha el 20% de magrebins que fa la seva vida i que viu als pisos socials, i l'altre 80% de la població que fan vides absolutament separades, i que només es troben els nens a l'escola.

< david Juárez >

yo quisiera hablar un momento sobre la apreciación que ha hecho jordi, sobre el parque construido, en el sentido en el que encuentro que sería muy positivo hacer un cierto tipo de inventario, pues de alguna manera hay zonas de tan solo una planta, con una estructura metálica relativamente barata, pero hay otras zonas en las que tenemos dos plantas, con posiblemente una situación que pueda conservarse y que puede ser interesante acondicionar su uso, con unas dimensiones más razonables que no las grandes naves de la planta baja, que igual si podrían tener la capacidad de reconvertirse y es por esta razón por la que hemos invitado a jon, por ser, además de un arquitecto prolífico, alguien que ha trabajado los usos industriales y nos puede dar una idea de lo que significa este tipo de reconversión. por ejemplo, yo sé que el recambio de una cubierta de Uralita por una de sándwich, completamente legal, está aproximadamente para grandes superficies en 90-95 € el m2, así pues, estamos hablando de que hay zonas donde hay un edificio de dos plantas, con luces impresionantes, en un estado estructural aparentemente bueno, donde quizás lo que más necesitan son cerramientos verticales o de fachada, pero que básicamente, su actualización puede tener unos costes muy alejados de lo que costaría construir un edificio nuevo.

precisament, quan estàvem parlant de tallers, per exemple, lo més immediat seria condicionar el passadís de dues plantes que travessa quasi be tota la fàbrica ortogonalment al carrer vell, que a més, acompanya el possible futur carrer que es comença a entreveure i s'ha plantejat com a connexió entre el carrer vell i el carrer de llevant, fins el moll de descàrrega i el futur nou equipament esportiu que es planteja davant de la masia. aquest nou carrer connectaria la zona de nova centralitat amb el que actualment és el moll de descàrrega, i alineat a aquest carrer tindriem un edifici de dos pisos, amb un primer pis molt il·luminat i amb molta facilitat per introduir-hi petits tallers o algun tipus de activitat econòmica. i després, per altra banda, hi ha la possibilitat de engegar un procés tipus escola taller, es a dir, el tema industrial, productiu, artesà o d'oficis, però en la seva vessant de formació i ocupacional.

< jon beguiristain >

lo que suele ocurrir en estos casos es que el suelo cuesta más que el propio edificio, no es éste el caso, pues es un suelo que está en desuso y no definido administrativamente. en el caso de las naves que mencionabas que son solo una cubierta, seguramente cuesta más tirarlas que hacerlas nuevas, es más caro retirar la Uralita, que colocar una chapa nueva. quizás donde merezca mas la pena invertir en acondicionar el espacio sea en las naves con dos pisos, con una estructura bastante en buen estado.

pero creo que el factor que debería mandar sería: ¿cuál es más fácil de adaptar? ¿cuál es más fácil de dividir? pues el reemplazo de la Uralita por sándwich puede ser progresivo, hay que verlo más a fondo, pero algunas cubiertas de Uralita, si no están rotas o deterioradas, pueden aguantar. el problema es cuando hay que manipularlas, cortarlas ... pero este edificio transversal al que haces referencia, se podría usar ya, lo que hay que pensar es cómo adaptarlo para unos usos en concreto, y cuáles son esos usos, qué tipo de particiones convienen, o el grado de flexibilidad necesario; también en la inserción de los servicios mínimos para equipar ese espacio. lo que hay que plantear es ¿qué queremos que venga aquí? si queremos que vengan laboratorios, pues igual tenemos que pensar en una infraestructura en que los laboratorios simplemente se enchufen a ella, o hacer un acondicionamiento básico cómo una infraestructura dentro de esa nave.

así, la zona donde la estructura es más nueva, por que está más protegida será más fácil de acondicionar, pero habría que ver si los espacios son adecuados, cómo se subdividen, cómo se comunican con el exterior, ... yo creo que sí es posible hacer una rehabilitación de esta estructura para hacerla viable con unos espacios más pequeños, que creo que sería lo interesante, pues ahora es una nave muy larga y utilizable, pero sólo para determinados usos, como le ocurre ya con benito, o podría ocurrir con una empresa logística, para almacenaje y que produciría una actividad económica que no va a hacer más que asomarse por aquí. sin embargo si la escala que se pone es pequeña puede funcionar como un vivero, y dentro de esta perspectiva, la actividad temporal, lo que puede hacer es facilitar el comienzo.

lo que decía andreu respecto a la actividad temporal, si usamos esta táctica y alquilamos el espacio para que se instalen empresas como la que hay ahora, que lo utilizan sólo como almacén, pues sí que puede hipotecar el espacio; pero si hay un acondicionamiento básico primero, que permite que esos usos que se instalen en el espacio sean los

adecuados para que se relaciones con la gente que venga a vivir ... pues ya no está tan hipotecado.

lo que pide primero es un acondicionamiento de escala, y luego orientar el uso para que éste tenga un uso específico. se pueden poner almacenes, alrededor de las ciudades hay cantidad de edificios industriales de muchas células pequeñas con acceso rodado a todas las plantas y cosas bastante complejas ... pero claro, en el centro de la ciudad es un servicio solamente, pues para la tienda tal, que puede tener un pequeño almacén allí, es decir, sirve a la gente que vive allí, y esto sería lo diferenciador, que funcionara sirviendo a los habitantes del propio centro urbano, se convierte en un centro de actividades del propio pueblo. así pues, es importante dirigir esos usos, hacia actividades culturales, o actividades económicas relacionadas con el entorno

< jordi romero >

el tema de re-utilització de la fàbrica, ho vàrem parlar molt amb l'equip redactor del pla de barris, doncs ells plantejaven la utilització d'aquestes primeres crugies que donen al carrer vell, per reconvertir-les en habitatge. respecte a això, nosaltres vàrem fer la següent reflexió: quan tú conserves durant un temps una estructura d'un edifici, l'estructura de pilars, amb aquestes llums determinades (val a dir, que no conservaven tot l'edifici, només aquestes primeres crugies, la resta obrien espais verds, feien una zonificació ... per tant tampoc es tractava d'una conservació integral de l'edifici, per que tampoc podia ser). aquest no és un edifici que tingui un valor arquitectònic que justifiqui gastar-se el doble de calers que fer-ho nou. i bé, crear els edificis de nova planta ens permetria crear aquests nous espais públics que nosaltres creiem que han de ser aquí, per que el front del carrer vell, és l'únic espai que pot donar continuïtat urbana que ens pot permetre completar-lo i crear el nucli de població, quines ganes d'anar a conservar una estructura que si hem de fer habitatges, forçosament l'haurém de modificar i surt molt més car que fer-la de nou. i ho van entendre de seguida.

amb això vull dir que la primera qüestió que volien que fes, que era, quina part cal que destinem a la creació d'aquest nou centre urbà, amb habitatges, espai públic i equipaments locals, i que això formi un paquet, i quina part deixem com a nau, en el estat en que estigui, tal qual està, o condicionant-la com sigui, i que podés ocupar aquest equipament d'àmbit supramunicipal, o d'activitat productiva o de creació del que parlàvem.

per tant la primera qüestió és definir la quantitat i el lloc. i ho quantificàvem amb un 40% del recinte, i entenem que la part de darrera és la més òptima per acollir aquesta activitat econòmica. en aquest 40 % que definíem hi caben totes les possibilitats, les més rígides, i les més flexibles. si realment l'ajuntament té clar que a llarg termini, vol mantenir-hi activitat econòmica, doncs bé, es pot condicionar per el que es vulgui, però segons quin tipus d'activitat s'hagi de fer, l'adequació de l'espai és molt important. i tú ho deies molt bé jon, una cosa és guardar tapes de claveguera, en que no necessites quasi bé ni llum, amb dues bombetes pots fer, però si realment vols activitat econòmica productiva en condicions, el grau d'intervenció ha de ser molt alt... però és igual, no hi hauria problema, per que seria compatible ... per tant el primer que s'ha de fer és acordar quin és aquest espai. i no ho pots fer únicament pensant en les seves característiques pròpies, sinó que ho has de fer globalment, per això som urbanistes.

< jon beguiristain >

sí que es verdad que si quieres rehabilitar el espacio para hacer viviendas, no es económico, no es sostenible. la estructura de una vivienda tiene unas proporciones que nada tienen que ver con éstas. por tanto costaría más adaptar y rehabilitar esta estructura para vivienda que hacerla de nuevo.

pero se está planteando constantemente de dejar vivienda delante y la industria detrás, ¿sería posible que se combinase industria y vivienda? que en la parte de atrás hubiera un uso, que se da muy pocas veces, y se da solamente en sitios como el poble nou de barcelona, lugares donde se ha permitido que convivan vivienda y ciertos tipos de talleres o industrias.

en el planeamiento, parece muy difícil que se produzca esta combinación, por ser muy rígido y potencia el 'zoning', pero en la realidad se están dando muchos casos. y además puede ser un factor diferencial; en realidad es una cosa muy antigua, las casas taller son medievales. ¿por qué no combinar en este espacio una vivienda con un trabajo a pequeña escala? ... quizás lo que decía antes, de dirigir los usos en un sentido, el acondicionamiento del espacio para esa convivencia podría influir en ello.

< david mongil >

estem parlant del POUM del municipi, del pla d'ordenació urbana municipal ¿en quin estat està?

< jordi romero >

ha sortit ara una informació prèvia d'uns criteris

< david mongil >

després hem de pensar com serà aquest mosaic de habitatge, equipament ... que hi haurà? pensar-hi per poder donar-li una dimensió, i després el tema dels usos temporals i la producció cultural, com ho utilitzem dins del mosaic de opcions que estem definint. la fàbrica és enorme, tot ho deixarem com espai 'equipable', per dir-ho d'alguna manera ? o es decidirà una part que sigui no urbanitzable? com seràn els usos ?

< judith albors >

per una banda hem de pensar en l'escala màxima d'aquestes cessions, però ,per un altra banda, hem de partir de lo que ja existeix. i veure si realment aquests condicionaments puntuals poden fer que uns usos que al final es puguin establir en aquí puguin servir per arrancar una dinàmica pròpia. qui vindria a una casa-taller? o quin tipus de casa-taller podria tenir vigència en aquí? podem començar a assajar-ho transformant part d'aquestes estructures. més, si part d'aquestes naus han de desaparèixer ... a la vegada que estem temptejant una nau, i posant-la en valor d'us, fent-la servir, d'una manera micro, en gra petit, i que genera un conjunt d'activitats, es pot alliberar un espai com un espai obert. per exemple, d'aquestes naus que tenim al costat, només que treguis vuit encavellades, has de treure l'uralita, però de seguida podries tenir un gran prat, que a més ajudaria a regenerar el sòl, mentre es defineix el planejament. i es una cosa que li fa molta falta a aquesta fàbrica, que no respira, cada vegada que entres aquí t'ofegues. el senyor que ens parlava ahir, li preguntàvem que faria vostè amb això ? aterrar-ho tot, ens deia, tot a terra.

< miquel sitjà >

judith, acabes de dir una cosa que aquí, nosaltres donem per suposat, però que hem de tenir en compte que hi ha moltes opinions sobre el que fer, i que estem en un entorn que no és metropolità, i que és molt diferent dels que veniu de fora. hi ha d'altres moviments que pensen que la millor solució és aquesta, aterrar-ho tot, arrasar-ho tot i construir 200 xalets de nova planta ... hi han hagut algunes temptatives que proposen anar en aquest sentit.

ull doncs, per que nosaltres com a tècnics anem fent coses, però depèn del que decidim i el polític aprovi, la cosa anirà per un costat o per un altre. i d'aquí un any, la cosa pot ser completament diferent a tot el que estem parlant ara. i aquí és on entra a jugar un paper fonamental la ciutadania, que ha de dir per on es decanta la cosa, i m'agradaria escoltar en josep, per veure que hi té a dir ell, amb la seva experiència, com els ciutadans poden intervenir, però si que hi haurà el dilema, i al final els ciutadans hauràn de optar, hauràn d'empènyer cap a un costat o un altre, és a dir, ho arrasem i comencem de zero, costi el que costi, i segur que hi hauria gent disposada a invertir-hi els calers necessaris, o dir no, no, el poble no es pot permetre el luxe d'arrasar-ho tot i fer 400 xalets ... per que hem d'optar per un altre tipus de poble, un poble més viu, amb activitats productives, i tot això.

< jordi romero >

només vull dir dos coses, respecte el tema de la participació, recordem que l'avanç del plà que està en exposició pública, ha generat ja un procés de participació, a part del que esteu fent aquí vosaltres, però alguns ciutadans han participat presentant escrits sobre les propostes que estan exposades en aquí, i ho han fet a través de un qüestionari que hem penjat a la web, o ho han fet a través dels formularis en paper que s'han proporcionat.

hi ha un tema que no hem tret, per que segurament és destrempan, però que existeix, i que és la situació jurídica en la que es troba aquest espai. tot això depèn de les decisions que pugui prendre el jutge, que és el que dona vist i plau als usos temporals, però que també té la capacitat de fer una cosa tan senzilla, com que en un matí es pot vendre la fàbrica a qui vulgui. com ho ha fet amb d'altres propietats del puigneró al municipi. i això ho hem de tenir molt clar. pot aparèixer un subhastero, com va passar a una urbanització del poble fa només quatre dies, i per quatre calers, ... i s'ha acabat aquesta discussió. doncs negociarà amb l'ajuntament si són 200 xalets o 350. tot això és tan cru com ho estic dient.

per tant, la possibilitat de que aquest procés no sigui portat de una forma passiva per part de l'ajuntament, d'una forma fatalista, que és com les coses han funcionat fins ara segurament, sinó que sigui la ciutadania la que lideri un contraatac, que defengui que el plà vol que això generi, no parlo de concretar coses, però sí de definir el model de ciutat que vol, què vol que generi aquest espai, habitatge, activitat econòmica, espais verd, equipament, ... la formalització d'això no és el tema clau, però el que no s'acabi convertint en una urbanització de 400 xalets depèn del poble. un promotor pot decidir que aquí a sant bartomeu construirà 400 xalets que els compraran la gent de vic, però clar, que representa això per el municipi ? llavors si que ja s'acaba d'ensorrar el poble ! estaràs 5 anys content, però després ... s'oblidarà sant bartomeu un altre cop.

per tant és important que l'ajuntament estigui a l'alçada

< miquel sitjà >

a mi m'agradaria que expliquessin la visió des dels ciutadans, doncs a part de tècnic municipal, sóc el president d'una associació de veïns des de fa molts anys i hem aconseguit aturar processos de vegades molt enrevessats, i m'agradaria que vosaltres expliquéssiu com des d'una ciutadania fora del poder municipal, poden donar suport al poder municipal, però d'una altra manera. per que bé, al final el municipi et voten cada quatre anys amb un programa que ocupa una pàgina o pàgina i mitja, i tots ho sabem ... però si tens una pressió suficientment forta per darrera, fa que l'ajuntament pugui prendre una decisió valenta o no. i aquí jo crec que la clau dels ciutadans es bàsica, i que els ciutadans es puguin organitzar d'alguna manera, sigui en plataforma, o en conjunt de ciutadans, ...

< josep saldaña >

en tot procés ciutadà he après que és molt important el establir protocols, que hi hagin actes, que quedi constància de les coses que es diuen, doncs sinó després es perden ...

jo estic una mica encuriós, i a la vegada fascinat, per que vinc d'un territori com es barcelona on els problemes de fons es viuen a tope, en un sentit i en un altre ... i amb tot el s'ha estat parlant, jo pensava amb la qualitat, és a dir, allí hem sigut víctimes del urbanisme, i d'alguna manera hem fet tot l'esforç i el camí per intentar ser protagonistes de l'urbanisme, a barcelona, i en aquest sentit, la realitat més clara en tot el territori, i en això no difereixen s'bg de barcelona, és la de la especulació urbanística. hi ha una força tremenda que tira cap aquí, que va dictant la llei, i que està generant una quantitat de problemes econòmics, socials i demés que de tant en tant s'albiren ... robatoris aquí i allà ... és que clar, hem construït urbanitzacions, tenim moltes cases, però no tenim serveis, no podem tenir policies, bé ... tan se val ... és a dir, ens trobem amb problemes que poc a poc van sortint, però com son coses molt feixugues i hi ha l'ambient que hi ha, doncs ... diguem que normalment no interessa parlar de la realitat del dia a dia, sinó més aviat parlar de .. portem no se quants milions d'euros. fantàstic.

jo crec que aquesta realitat de l'especulació hi es a barcelona, segur que ha de petar a sant bartomeu, i a més hi ha una situació política suficientment inestable com per que pugui donar moltes voltes, tant a barcelona com a sant bartomeu, curiosament ...

llavors a mi em sembla, que hi ha que reconèixer, el enorme valor de que el jutge en el seu dia contemplés la possibilitat de usos temporals en aquest espai, per que això dona la oportunitat de que avui estem aquí, i estiguem fent unes relacions una mica novedoses ... els últims anys, les relacions han sigut sobre tot d'enfrontament, diguem que quan es parla de l'arquitecte municipal ... jo m'alegro molt del que dius, miquel, ja que també està a una associació, però normalment i sobre tot en el cas de barcelona, l'arquitecte municipal es relaciona amb ... en el cas de barcelona per exemple, i molt concretament en el cas del poble nou, que està afectat en un 80%, la sensació que tens és la de una ciutat bombardejada ... s'estàn polint tota la diversitat, la riquesa creada durant més de dos segles de treball brutal, d'una revolució, de la guerra civil ... s'està perdent tot això i bé, tot ha de ser turisme de luxe, hotels, oficines, unes extensions enormes com la del fòrum, que a veure si finalment ho converteixen en un parc temàtic doncs no saben que fer-ne ...

així, l'aposta per una activitat que no sigui especulativa sinó productiva és realment molt difícil en l'ambient cultural en el que ens movem. jo ho veig així, però en el cas de can ricart es va donar la circumstància de trobar a gent que era gent del barri, però també professionals ... jo sóc informàtic, xarxaire, he estat pioner amb internet, per això sant bartomeu també em mereix una consideració especial, per que aquí s'ha fet una aposta amb el software lliure que també es posarà en valor properament ... i bé diguem que hi ha hagut tècnics, arquitectes, historiadors, informàtics, gent que ve del software lliure, okupes, ... una representació bastant autèntica de la ciutadania de barcelona al 2006. i en aquesta representació he vist que pot ser molt enriquidor i que hi ha un potencial per una aposta nova pròpia del segle XXI per el capital creatiu, si es respecte el que ha estat l'activitat productiva anterior, s'uneix amb l'activitat cultural i tot això es projecte d'una manera nova. i en lloc de crear una zona en que aquí anem a dormir, una altre per anar a divertir-se, una altre per anar a treballar i zonificar la ciutat, podem tenir en un jardí, el parc central del poble nou de barcelona, una activitat que és alhora productiva, cultural, que és de barri, que hi ha la guarderia, hi ha un centre per menors conflictius, hi han els magrebins, ... tots plegats.

amb aquest model, això ens ha motivat per pensar en donar-li la volta a la situació. can ricart estava sentenciat des de fa molt de temps, el mes de desembre s'havien concedit ja tots els permisos per enderrocar-lo, i vàrem fer una petita cosa ... a barcelona, a aquesta barcelona, ... que es dir: SI, ES POT. i així es va aturar l'enderroc, i a partir d'aquí s'endega un procés en el que ja es diu que can ricart s'ha de conservar, quan no hi havia cap voluntat de fer-ho.

ara està el més difícil, que és dir, tenim que conquerir-ho, però no només per que és un patrimoni històric sinó per que sigui un patrimoni viu. el patrimoni ha sobreviscut per que a dintre hi havia unes naus industrials millors en realitat que aquesta, evidentment, doncs és una construcció del segle XIX, quan es feien bé les coses i es pensava en les generacions que vindran després, no només en el present ... i aquestes grans naus, aquests grans espais, que aquí ... alguna cosa hi ha d'això ... volum d'espai en tenim ... doncs l'espai ha sigut el que ha permès que en un primer moment can ricart fos una empresa de filats, una empresa tèxtil ... quan va apareixer la indústria química a principis del s XX, es va establir allí també per que l'espai permetia adaptar-se, després va venir la indústria metal·lúrgica, i en els anys 80 van entrar els artistes i creadors, per que es disposava de grans volums d'espai a un preu raonable, espais amb la possibilitat de fer i desfer, característiques que no tenen els espais que es construeixen avui en dia.

a més van continuar existint les activitats productives i aquestes s'ha retroalimentat entre elles, i s'ha vist un potencial real ... el material de desfet del metall, o del fuster, el fa servir l'escultor per fer una obra d'art, o per exemple na blanca que fa cinema d'animació, doncs contacte en el bar amb el senyor del taller i li explica que vol fer un travelling, i entre ells es munten una bastida per fer-lo ... però clar, per que això es produeixi és necessària la cooperació, que hi hagi un àmbient cívic ... un bar, un lloc de trobada ... i d'una manera informal ... doncs jo necessito això ... doncs jo tinc allò que et pot servir ... i el fuster, el manyà ... tots prenen un altre sentit

a sant bartomeu hi ha el potencial per fer alguna cosa semblant, encara que sigui temporalment, sense afectar al propi creixement de la ciutat, per que no ha de creixer de cop i volta, cal donar un temps per que la gent es recuperi d'aquest síndrome d'estocolm que parlava en Jordi, i pugui albirar altres maneres d'entendre l'espai, que no vol dir que tinguin que ser aquestes, sinó que ells decideixin al final.

nosaltres hem estat discutint, i crec que té sentit, en un moment que des de l'àmbit cultural s'ha reconegut el valor que té el circ, les mancances que té a catalunya, el fet de que aquí pogués ser un centre logístic, és a dir, els circs tenen el seu cycle anual i un cop a l'any necessiten reparar les coses, preparar els nous espectacles, ... el circ no necessita un taller acabat i polit, necessita espais com aquests dels que disposa sant bartomeu ... imagineu-se el que pot ser que vingui gent del circ aquí, que li donin feina al fuster, o a la senyora per fer un vestit de pallaso, ... són feines que tenen un valor afegit, no es allò que compres una peça i ja està ... a més, aquesta gent, no canvien la ciutat, estan de pas, són un flux que es pot aprofitar... junt amb ells, està la gent del món de la dansa, que també tenen ara uns recursos que fa uns anys no tenien, i que podrien aprofitar-se del mateix 'tiron', de que és un lloc interessant, on estant passant coses, ... i tant uns com els altres, el món del circ i el món de la dansa, necessiten molt de les projeccions, del software, i sant bartomeu és un lloc atractiu, jo mateix que sóc informàtic, veig que hi ha un telecentre, hi ha un mínim de condicions, per tant pot ser interessant que si hi ha aquesta activitat, un espai a bon preu, que tingui certes facilitats d'energia (igual es podria reactivar la central que es va posar en marxa per la fàbrica o transformar-la per que gestioni energia fotovoltaica) ... per exemple, una necessitat creixent en aquest moments son les granges de servidors ... tothom parla del ciberespai, però la gent no cau en que el ciberespai està en ordinadors i que normalment aquests estan en granges de servidors on hi ha milers d'ordinadors que necessiten un espai, i que rendeix cinc cops el de una oficina, que necessita gent amb formació ...

està clar que si es vol es poden crear dinàmiques cap a una activitat econòmica nova ... si aquest espai realment s'obra i s'hi fa activitat d'aquesta mena ... jo crec que hi han possibilitats, i el fet que durant aquest temps es generin activitats econòmiques al poble, diferents a les tradicionals, pot ser molt bo per precisament permetre el debat i la participació de la gent, per que crec, venint d'on vinc, que han de ser els ciutadans de sant bartomeu els que sobiranament decideixin que ha de ser el seu poble o com volen que sigui el seu poble, que no ho decideixi ni un subhastero, ni cap il·luminat de la ciutat o com es vulgui veure.

< berta cendrós >

jo treballa directament amb urbanisme, jo sóc la 'pringada' que va als veïns i els hi diu: veïns, que voleu en aquesta zona? i al principi reps osties, i després resulta que s'acaba construint tot molt bé. i crec que s'han parlat de moltes coses, de les necessitats de la ciutadania, de la necessitat d'un espai públic, ... però estem parlant de que el poble creixerà amb mil persones més en un període posem de cinc a quinze anys. i jo crec que a aquesta gent s'ha de donar l'opció de decidir si realment necessiten un espai de relació o no, o que els hi pot aportar aquest espai de relació, és a dir, entenc que necessiten veure diferents escenaris, i que això els hi permeti saber quin model volen de creixement per la seva ciutat, no un cop ja estigui fet o aprovat, o en una exposició pública a la que els ciutadans no hi anem mai, per que no ho entenem ... es tracte de facilitar els mecanismes per que la gent pugui opinar d'aquestes coses, és molt necessària la bona comunicació, explicar be les coses, apropar-se amablement ...

i aquest moments de convivència, aquest moments de parlar de la ciutat en comú, a la vegada també són un enriquiment a nivell social. estem parlant de que hi ha dos tipus de poble que viuen separats, en el moment de parlar

de la ciutat tots vivim aquí, i per tant ens ajuntem, és un moment de convivència, un moment de construcció, i un moment de visió de futur .. ahir parlàvem amb en victor, de que hi havia gent que encara estava de dol per el tancament de la fàbrica ... potser és el moment de treure aquest dol i potser no es tracte tant de esperar que la ciutadania s'organitzi per esperar a que vingui a nosaltres per dir-nos que és el que hem fet bé o no, sinó donar els mecanismes per facilitar a que participin ... mireu ... hi ha tot això per fer .. podem fer això ... o allò? ... què us sembla? .. com tot això ho estructurarem ... per què volem tot aquest espai? ... què ens agradaria que fos? ... dos centes mil preguntes que es poden plantejar i que crec que algú ens les ha de respondre.

< miquel sitjà >

respecte al tema de l'energia, voldria dir una cosa ... no massa lluny d'aquí hi havia la fàbrica puignerel, filla del grup Hilados y Tejidos Puigneró, SA, que cremaven un tipus de gas-oil, generaven electricitat i està directament connectat a la xarxa que baixa per la muntanya fins a baix a santa cecília. per tant si aquí es reconvertis el que abans havia estat contaminant, una font d'energia contaminant com era la fàbrica de co-generació, amb una fàbrica de energia elèctrica amb un hort solar, la xarxa està construïda ... només falta endollar ... i transfereixes a la xarxa tanta electricitat com siguis capaç de generar. s'aposta per tant per una reconversió molt més sostenible.

< david juárez >

dues coses només respecte el que ha dir en josep. la primera és sobre el punt de hivernatge per la gent del circ, això va ser dit per una persona que vindrà demà, que és marcel.lí puig, coordinador de l'associació de professionals de circ ...

< miquel sitjà >

tenim un circ aquí ara en una de les naus del soterrani.

< david juárez >

sí, també per ell, en marcel.lí va dir dues coses, probablement tenim un circ que estaria interessat en venir a instal·lar-se aquí, i també va mencionar aquesta manca a nivell territorial a catalunya, però també en tota aquesta part del mediterrani, de que es troben en que no hi ha un lloc logístic per instal·lar-se en els moments de temporada baixa.

i l'altre tema , respecte a les companyies de dansa, només dir que ara hi ha una política de subvencions, on es crea la figura de 'companyies en residència' i que el que fan és lligar una mica la companyia amb el municipi on està arrelada i amb una col·laboració on el municipi pràcticament no li costa res i en treu profit, pot tenir una subvenció pràcticament automàtica i condicionada a unes actuacions socials de la companyia (tallers públic, representacions a la festa major o festes tradicionals del poble, ...)

< andreu alemany >

sobre el que dèiem de com fer-li arribar a la gent tots aquests temes ... jo crec que hi ha una desconeixença total de la distribució que s'ha fet per exemple en aquell plànol, allò que estàvem mirant ...

< miquel sitjà >

es va fer una convocatòria pública fa unes setmanes per presentar l'avanç del POUM , un dissabte al matí, hi van assistir unes 35-40 persones, són poca gent però percentualment es un 3.5 o 4 % de la població, i per tant molt elevat en un acte de aquestes característiques.

< david mongil >

hablemos de participación ... es un proceso que ahora es obligatorio y por tanto hay que llegar a la gente ... ¿todo el mundo puede entender un plano ? ¿no es necesario explicar a la gente los dibujos ? ¿desmenuzarlos ?

< miquel sitjà >

està clar que des de l'ajuntament hem de fer tot el possible, però també el ciutadà ha de fer tot el possible per acostar-se

< andreu alemany >

no todo el mundo puede entender un plano ... pero sí un pictograma o un esquema. lo que decías tu david, un mosaico, muy simple a més ... la intervenció que hi ha hagut aquí fora, amb la convocatòria de ambunsaltreulls de pintar murals a les parets de l fàbrica ... no saps tú el batibull que ha creat ... però pot ser és interessant ... per que la gent ha fet: goita ! que està passant aquí ? ens estan tocant casa nostre ! i ara la gent comença a parlar una mica de tot això ... hi ha una patata calenta i ara que fem ?

< david mongil >

yo lo que digo no es que esté mal, sino que se pueden hacer muchas cosas para acercarnos a la gente, para que la gente se acabe implicando y se haga el proyecto también un poco suyo ... cosas te gustarán, cosas no, algunas pueden generar un rechazo de entrada, pero luego ser mejor aceptadas ... creo interesante que se siga sacando todo esto a la luz, que se pinten cosas ... por que a la gente puede o no gustarle, pero hacen pensar, cómo mínimo en lo que pueda pasar aquí ... y si la gente viene y se lo explicamos otra vez ...

< miquel sitjà >

segurament la gran majoria de la gent del poble, es a dir, gent a partir de 45-50 anys per munt, no li han agradat gens les pintades, ... llavors ... com des de el món de la sociologia utilitzes aquest rebuig tan fort que la gent ha començat a expressar, per dir ... ep ! ... entreu en el debat de lo que passa a dintre, que és realment on està la qüestió ... com ho pots fer-ho això? quines eines té un ajuntament amb els recursos que tenim? com podem capgirar la truita i dir ... això és anècdota, lo important està a dintre. com ens podeu ajudar a fer aquest canvi de debat ?

< laura megias >

sóc laura megias, coordinadora del telecentre de sant bartomeu, no he vingut fins ara per que havia d'ensenyar el telecentre ... i han vingut tard.

respecte al tema de les pintades, dir-vos que a més hi ha dos debats paral·lels. a finals de l'any 2000 es va crear la web de sant bartomeu, és un web que serveix molt per la gent de sbg, potser no tant per la gent que ve de fora

per que l'únic que veuen es que hi ha moltes coses hi no saben que poden anar a veure a sant bartomeu. la qüestió és que el web de sant bartomeu té molta tirada i la gent el mira, i en una setmana, a la noticia concreta dels murals a la façana de la fàbrica hi ha gairebé 70 comentaris. ... el debat que s'ha creat en el web de sant bartomeu és un debat que jo crec no té res a veure amb el debat que s'ha creat aquí al carrer. el debat del carrer és que sí que hi ha gent gran que no li agrada, però n'hi ha molta que els hi encanta, per que han dit, bé! ja era hora que alguna cosa es mogués al poble. i sí que hi ha gent jove que en general els hi pot agradar més ... però també hi ha gent que aparentment haurien de ser més oberts de mires, de veure això com una possibilitat de tirar endavant, que s'ho estan prenent fatal. això passa al carrer. en el web passa una altra cosa, i és que la gent pot comentar la noticia sense necessitat de firmar, és a dir, d'una forma anònima, amb tot el que consegüentment això pot portar ... bé, és polèmica, i benvinguda sigui, per que vol dir que el projecte que s'ha creat aquí fora és un projecte original i molt transgressor. això si passés a barcelona i en segons quins àmbits ... encara aixecaria més merder que no pas en aquí.

també referent al projecte de aquí fora, ambunsaltresulls, crec que les pintades són la part que es veu, la part que no es veu és que la gent ha entrat a la sala de calderes, i que ningú no s'ha queixat de entrar-hi i disfrutar-hi, tot el contrari ... la gent ens deia ... quan hi tornem? la sala de les calderes és on hi havia la co-generació d'energia que comentàvem abans, una gran nau tipus pel·lícula blade runner, d'unió soviètica i de terror, pràcticament, i que el cap de setmana passat s'hi van fer concerts, un seminari, i més ... la gent està molt contenta

i el que tampoc no s'ha dit, és que sant bartomeu ha sortit als diaris, ha sortit al periódico de catalunya, sortirà a catalunya radio, sortirà a tv3, a tots aquests mitjans de comunicació que normalment quan parlaven de sant bartomeu, ho feien de la contaminació, de puignerò, del malament que estem, ... ara parlen de que a sant bartomeu s'està fent una cosa que no s'ha fet enlloc. ens pot agradar o no, jo entenc que hi hagi gent a qui no li agradin les pintures, respecto absolutament totes les opinions, però és que això es lo de menys, les pintades ... demà passat ... brotxa i apa ! si tan convé, són només pintades.

< judith albors >

... a llarg termini, a deu anys vista, a sis, mentre no es desencalli el tema de la propietat, mentre el jutge decideixi, mentre trobem un promotor, o el poble s'hi impliqui i superi aquest moment de reacció ... de tot això que en fem ? ... i si s'obre? quan costa tirar un tros de façana d'aquests baixos quan arriba a la cota del carrer i poder entrar per allà i re-utilitzar l'espai d'alguna manera? ... mirem-ho ... jo no dic que es pugui fer o no, planifiquem un procés que sigui viable ... i que dins d'un procés de transformació serveixi tant per ser aquest espai comú que no existeix al poble, o espai de reunió, ... poder utilitzar-ho, poder donar-li vida mentre el jutge i els temes urbanístics no s'acabin de desencallar.

introduir el factor temporal o provisional que pot estar engegant un motor i que després es pot consolidar d'una manera o d'una altra ... aquest punt és interessant de veure com es pot plantejar.

< david juárez >

el tema del inventari del que hi ha, el seu estat estructural, si té o no dues plantes, el grau de contaminació, ... precisament per que serveixi d'eina als redactors del pla i al propi ajuntament, per decidir també cap a on portar les coses a curt, mitjà i llarg termini, és a dir, crec que és una informació objectiva, que seria molt útil invertir un temps en analitzar l'edifici. no crec que costi molt, per que tampoc s'ha de ser molt exhaustiu, pot ser a grans trets, però ja que tenim els dibuixos de les plantes i seccions de la fàbrica, doncs que es reflexi sobre aquesta documentació gràfica l'estat de les edificacions i el seu possible valor.

< andreu alemany >

pot ser que el formigó de l'edifici sigui aluminòs? per que si es així no hi hauria més remei que enderrocar. i la situació canvia completament.

< david juárez >

sí, però crec que no s'hauria d'oblidar que hi ha una voluntat per part de l'ajuntament, que hi ha una zona que és inqüestionable que s'ha d'enderrocar, un criteri que és a dues bandes, amb els redactors del POUM, i que té un recolzament popular, crec ... i jo ho crec raonable, doncs hi ha zones molt malmeses, i s'ha de tenir criteri. del que es tracte és de posar tots els pros i contres sobre la taula, que la informació sigui pública i que es defineixin unes prioritats, al final qui té la responsabilitat és el consistori i la ciutadania que l'escull. nosaltres el que estem fent es posar les coses sobre la taula, parlar-ne, fer-ho el més obert possible ...

< jordi romero >

hi ha una frase terrible que es aquella que diu ' la vida és allò que passa mentre nosaltres ens empenyem en altres plans i en altres plors' ... i l'he recordada avui dos cops ... per l'ajuntament la fàbrica puignerò no és únicament la historia, no és únicament un problema, no és únicament una possibilitat ... sinó que és el patrimoni que té per, no per resoldre únicament el tema de la fàbrica, sinó tot el poble. per tant d'aquest espai han de sortir les misses per resoldre tot el poble. nosaltres estem fent el pla per tot el poble, i a més en un context urbanístic del terme municipal. per tant aquest espai no és únicament un espai suggerent per aquestes activitats a les que feu referència, sinó que són moltes més coses.

és un espai que ha de ser capaç d'arrossegar:

primer, la transformació demogràfica del poble, és a dir, ha de pagar la regeneració de tot el parc d'habitatges malmès que hi ha al municipi, quasi tots els habitatges estan en condicions per sota de l'estàndard i per tant s'han de rehabilitar el blocs d'habitatges, etc. ... tot això ha de sortir d'aquí. per tant, de tota aquesta operació no solament han de sortir el projectes dels que esteu parlant, que evidentment que hi estem d'acord, són molt clars i molt suggerents, però a més a més (i és algú que no s'ha dit en cap de les intervencions, o molt poc) hauríem de lligar aquest projecte amb la resta de problemes que pateix sant bartomeu. que està en una situació de crisi absoluta, que encara no ha sortit del xoc brutal de despoblament, de pèrdua d'activitat econòmica, de pèrdua de moral a la població ... i els vostres projectes poden incidir positivament, però no podem oblidar que el poble necessita una medicina més forta, necessitem barrejar aquesta medicina amb un altre.

necessitem que vingui gent jove, que a la població vingui gent amb iniciatives i ganes de muntar coses, de generar i créixer per crear aquest mínim d'activitat que permeti entre d'altres coses promoure activitats noves que facin que sant bartomeu sigui sostenible també econòmicament.

per tant, aquests projectes que vosaltres plantegeu són molt suggerents però són una part del tema. nosaltres, com a redactors del pla, aquests aspectes els tenim molt en compte:

- . mantenim com a hipòtesi un percentatge important de l'actual espai industrial com a contenidor per qualsevol cosa.
- . anar més enllà i plantejar com un dels motors que el pla planteja, que en una part de l'espai hi pugui haver un tipus d'equipament d'àmbit comarcal o supramunicipal, relacionat amb activitats culturals i demés ... i
- . i aquest és important, i és el que determina el que diré ara, que és un aprofitament urbanístic important que fixi el preu de 'la cosa'. estem parlant fins ara d'un recinte té un preu, que està al mercat, que mentre estem aquí el jutge pot haver-se venut. abans ho deia amb una certa recança per que hi havia l'arquitecte municipal, però li he dit a l'alcalde a la cara, i és que tot una part de la nova urbanització de can serra s'ha venut per quatre quartos a un subhastero, i això és brutal, i pot estar passant en aquí també. i no es pot deixar que passi ... algú pot estar comprant això ara mateix, i un cop comprat és molt difícil negociar aquestes coses.

per tant lo urgent ara és fixar un mínim de condicions, i això ho pot fer el pla que estem redactant. aquest mínim de condicions vol dir .. fixar un aprofitament urbanístic d'aquest tipus, però també fixar unes obligacions urbanístiques d'aquest altra tipus ... fixar un 30 % per exemple d'equipaments, o determinar els costos de descontaminació, o haurà de cedir un 50 % del sòl per x ... tot això abans de tocar res ... però obrir les portes, obrir les portes és molt perillós, ara l'hem obert i ha entrat fundició dúctil benito, aquesta empresa ja és un aspirant a quedar-se. que està molt bé ... però em sembla perillós ... en la mesura que anem obrint portes i anem creant hipoteques per l'ús futur d'això, per tant abans de crear res, fixem les condicions mínimes, no dic el dibuix final que tindrà sinó per exemple, quin és el màxim aprofitament que pot tenir algú que compri això, per que això allunyarà algunes hipòtesis i fins i tot les pot eliminar. eliminarem la hipòtesi dels 200 xalets amb aquestes condicions, un cop el municipi les aprova, qui compra, sigui un agent públic o privat, ja sap el màxim que en pot obtenir. i qui entri ja sap que hi ha unes condicions, que s'hi haurà de gastar diners, que haurà de reconvertir x, o haurà de descontaminar y, o que haurà de cedir z ... i això, en termes de valor, es el que posarem en el pla.

recordem també una altre qüestió. aquest és un procés que no és indefinit. és un procés definit i curt. l'ajuntament vol com a màxim a la tardor aprovar inicialment el pla d'urbanisme. per tant no tenim tot el temps del món. si hem de renovar l'opinió de la població i hem de convèncer a l'ajuntament, ho hem de fer ja. abans de vacances heu de convèncer a l'alcalde, abans de vacances heu de convèncer a la gent ... no tant a nosaltres, nosaltres ja hi confiem amb tot això. el que hem fet ara és avançar una proposta, per que si no hi ha una proposta la gent no discuteix ... igual que si no es pinta la façana, qui estaria fent aquest debat ?

jo quan he entrat al poble i he vist la façana pintada, m'ha vingut una primera idea la cap que la dic. quan veig una façana acabada de pintar la sensació que em dona és que allà ha d'anar a terra. és a dir, es pinta una façana, per que algú diu, com que ha d'anar a terra, que pintin ... i he pensat, aquesta idea la deu tenir també molta altre gent. i en el poble, que ja estan fotuts per tot aquest procés, al veure pintada la façana m'imagino que molta gent ha pensat que la fàbrica ha entrat en una fase de decadència, de la qual no en volen ser prou conscients ... m'imagino, no sé ... la població que hi viu. bé era una reflexió de 'bote pronto', quasi de psicòleg.

per tant part del rebuig pot venir del dolor que li causa veure una cosa que ha sigut la seva vida, veure-la com una cosa que es tracte com si hagués d'anar a terra.

< laura megias >

... la gent pot pensar segurament que mentre funcionava puignerò això no ho haurien fet mai

< david juárez >

una pregunta molt concreta sobre el que has dit abans, jordi.

has dit que fixar aquest mínim de condicions es vol fer per una aprovació inicial al tornar de vacances. la pregunta és, en el moment en que hi ha l'aprovació inicial, ja queden blindades?

< jordi romero >

no clar, calen també altres mecanismes per que el blindatge pugui ser efectiu. el malestar per el que va passar amb el subhaster que us comentava fa que ens hem de donar un xic de pressa, per que allà pot ser més anecdòtic, però aquí podria ser devastador. pot condicionar-ho tot d'una manera negativa, el mal ja estaria fet si tornés a passar. per tant el tema de les ocupacions temporals s'ha de llegir també des de la vessant de drets adquirits que els hi pugui donar.

< judith albors >

per això et deia que era important que ara definíssim quin dels usos que finalment tingui aquest recinte poden ja començar a instal·lar-se d'una manera temporal

< andreu alemany >

qui es responsabilitzaria si passes alguna cosa aquí?

< judith albors >

andreu, per que això funcioni, ha de ser un projecte i ha de tenir un equip de gestió. de moment aquí estem parlant molt de idees, i com des del planejament i des dels instruments urbanístics es pugui fixar això ... per evitar aquesta cosa terrible que pugui passar, però per altra banda, aquí hi ha de haver un projecte que necessita d'una gestió, i aquesta entitat de gestió no pot ser l'ajuntament, per que ja està desbordat. ... de fet estem plantejant aquestes jornades i el document que en sortirà d'elles, com a part d'un procés que el que pretén és fer visible aquesta oportunitat, que és també una oportunitat a nivell territorial, a nivell barcelona, i per això jo, com a treballadora de la diputació de barcelona puc justificar la meua feina, que joestic posant en aquí el meu treball, per que és una oportunitat territorial en l'àmbit de la província, però també ho és en l'àmbit de catalunya. doncs estem parlant d'un nou model urbà sobre el qual podem avançar i assajar. estem parlant d'energies solars, estem parlant de recuperar edificacions, o un sòl que en aquest moment no val pràcticament per res. posar això en valor és un dels objectius principals d'estar aquí reunits.

< jordi romero >

penseu també en sant bartomeu ciutat ... seguim sense parlar-ne ... un poble desestructurat, no té estructura urbana, no té estructura social ... jo us demano que, doncs tenim obert un procés de participació, i no hi han cues, però alguna cosa han dit els ciutadans, jo us demano que apunteu vosaltres alguna cosa. feu propostes ... propostes que donin

resposta a un primer tempteig que nosaltres hem plantejat on intentem fer compatibles les tres coses: la 'terminació' de l'estructura urbana del nucli de sant bartomeu, la reserva d'espai per activitats econòmiques o del tipus que siguin, i aquest equipament supramunicipal ... plantegeu alternatives, plantegeu-les globalment .. i així les podem analitzar, i incorporar-les en alguna mesura en el plà. doncs la dinàmica del plà va de pressa. per tant reaccionem de pressa tots plegats. i que la veu que és la mes important, que no està aquí, que és la de la població, de la gent, que sí que hi era el dia que vàrem tenir la exposició al casal, que vosaltres si que hi vàreu assistir ... allò era important ... hi ha gent a l'ajuntament que va seguint aquest procés i que el va impulsant. no és veritat que la gent s'en hagi desentès. i el que diu la gent hauria de reflexar el que diem tots plegats, al menys ho hauríem de intentar.

< andreu alemany >

la gent sap que el setembre, o la tardor, es pugui fer l'aprovació inicial del plà ?

< jordi romero >

clar que es sap, i la gent en general, pel que jo he anat temptejant, té preocupació per el futur de la població. hem de donar una resposta global.

< judith albors >

la idea que tenim d'aquestes jornades és al final presentar unes conclusions, un retorn ràpid, que puguin ser utilitzades per vosaltres, i que des de l'ajuntament, es puguin fer arribar a la població, com una font d'informació, que es puguin consultar al telecentre i a la web, i una altra cosa que es vol fer és muntar una jornada el setembre, oberta al poble, on s'expliquin aquestes conclusions.

< laura megias >

el fet de que estiguin a la web no és poc significatiu, no és de més a més, doncs hi ha molta gent de sant bartomeu que el mira. si no el web no hauria arribat fins on ha arribat. penseu que hi ha més de 300 persones subscrites als butlletins que s'envien cada quinze dies, potser no totes són de sant bartomeu, però només que en quedin la meitat ja es un 15% de la població.

< jordi romero >

com que els que segur que s'en assabenten seràn els promotors que aniran a veure el jutge. no perdem el temps, anem per feina, tanqueu que aquestes conclusions i ens les feu arribar a l'ajuntament i a nosaltres.

< andreu alemany >

i com es pot participar ?

< jordi romero >

hi ha una persona assignada a l'ajuntament per el tema de participació.

< laura megias >

a més totes les cases han rebut una enquesta, que es pot contestar, es poden anar a fer comentaris a l'ajuntament, hi han aquests plànols en exposició a la porta d'entrada de l'ajuntament, no cal que la gent de l'ajuntament et vegi, pots entrar sense que et vegin, ... segur que hi ha més canals de participació, i segur que podem fer més coses ... nosaltres, des de l'ajuntament i l'equip redactor hem arribat fins aquí ... si hi han coses més innovadores, o que permetin que la gent participi més ... mai no seran mal vingudes, tot el contrari.

< judith albors >

doncs bé, tanquem la taula, gràcies a tots

divendres 9 de juny, 2006

17.30 - 20.00

lloc: domo / sbg - interior fàbrica

taula de treball oberta 3:

la cultura com a motor

el paper dels espais creatius en la regeneració de teixit industrial.

el marc legal: protecció i promoció d'espais de producció creativa.

usos temporals i de transició en espais en desús

activa: nau21

david juárez☐	straddle3
joan escofet☐	straddle3
josep saldaña☐	context
josé luis paulete☐	nau21
lluc mayol☐	saladestar / nau21
blanca palou☐	xinacità / nau21
oscar guayabero ☐	fad / nau21
jon beguiristain☐	arquitecte - UPV
michele pecoraro☐	arquitecte - riereta.net
pablo de soto☐	arquitecte - hackitectura.net
cinthia☐	arquitecte

< josep saldaña >

hay varios elementos que deberían ir juntos, como mínimo tres:

- las iniciativas que puedan surgir para el espacio

- al mismo tiempo, el trabajo de planificación para asegurar las iniciativas

- y la pieza clave, que realmente haya una implicación de la gente del pueblo .. de hacerlo suyo.

ésta última es la que puede decantar, en el ámbito político por las elecciones, o en el ámbito de sí hay realmente

gente que se esté interesada y lo muestra. el juez, a la hora de tomar una decisión lo debería tener en cuenta.

y luego, además, que para hacer las iniciativas debería haber algo que lo gestionara.

< david juárez >

como ha dicho jordi romero esta mañana ... en este momento, podría estar realizándose la venta de todo esto por el juez a un subastero sin escrúpulos que dificultaría todo el proceso posterior.

lo que pueden hacer desde la planificación es congelar un poco la situación, para que más adelante se realice un proyecto coherente que responda a 'todas las historias'

aunque hay algunas cosas que ya están relativamente definidas por parte del ayuntamiento y los redactores del plan, o incluso la diputación (sobre todo por los dos primeros):

que hay una parte de industria que permanecerá - seguramente el espacio que ocupa ahora benito, la parte del carrer

llevant, construida en los años 80 y en muy buen estado y con acceso directo a una calle ancha ... digamos que es

muy difícil que no siga siendo un espacio industrial convencional ... podrá tener múltiples nombres o formas o matices

... incluyendo tal vez unas viviendas-taller (como se ha propuesto esta mañana) que hicieran de transición entre la

zona industrial y la zona más residencial.

la zona de nueva centralidad del pueblo, con sus locales comerciales, con sus viviendas,

... mezclado con vialidad y zona verde.

y también se está consolidando afortunadamente la idea de reservar una porción de suelo para unos usos, (pues

ya parece intuirse en el avance del plan) que ya se vería como se les llama, pero parecen dirigirse a actividades

productivas en estado embrionario, o actividades culturales, dinámicas sociales, algún tipo de equipamiento

supramunicipal ... que vendría a ser un tercer o cuarto paquete, según cómo se mire, y que es quizás la parte que

tenga más interés con relación al tema de usos temporales, la cultura como motor y el papel de los espacios creativos

en la regeneración del tejido industrial.

y esto, que podríamos casi aislar y estudiar por separado, es algo que tiene visos de viabilidad. y que por tanto, si

hay un proyecto de gestión, un proyecto de configuración a grandes rasgos, que le dé un nombre, construir un

concepto, algo que no se aleja mucho de lo que habéis hecho con nau21.

este posible concepto, tiene la ventaja respecto a nau21 que lo que sí que tiene es el espacio, y un cierto apoyo institucional, aunque tendría en contra que aquí, la participación de momento, no existe, es decir, no hay movimiento ciudadano.

< josé paulete >

respecto a las viviendas taller que mencionabas colindantes con el espacio industrial ... ¿quién sería su potencial usuario ?

posiblemente serían pequeños productores o artistas muy vinculados a la industria, o al reciclaje ... pero también

muy vinculados a ese cuarto espacio que podrían utilizar para exteriorizar lo que en sus talleres están 'cociendo' ...

me parece fascinante si se consiguieran estas sinergias ...

y luego el territorio civil, el ajeno a la producción cultural, el usuario de lo que has llamado la centralidad urbana,

de ese 'trozo' de ciudad para la convivencia y el consumo, con el que seguro se generarían nuevas sinergias.

< david juárez >

es un pueblo extraño que, como si estuviera cojo, necesita de la otra pata, de sus comercios, su bodega para el

'vermut', su quiosco de los domingos, ... hay algunas cosas relativamente avanzadas, la pregunta es cómo llegar a

ello ... (between thought and expression lies a lifetime - entre el pensamiento y la expresión media una vida entera

- lou reed)

< josep saldaña >

se empieza a ver claro la necesidad de un núcleo que gestione este concepto / proyecto del que estamos hablando ... y unos recursos ... no es posible que aparezca sin más.

< david juárez >

con un proyecto se pueden buscar ayudas, fondos públicos, o convenios con entidades privadas o ... la industria tiene sus propios sistemas de alimentación económica, la parte de nueva centralidad funcionará sola pues hay una cierta demanda de vivienda y vendrá la de comercio, y la propia construcción es un negocio en sí mismo. ... y así vas reduciendo y te quedas con esa cosa especial, que sí necesita de una alimentación externa de dinero, de una inyección, y para conseguirla hay que saber comunicarlo muy bien ... este concepto de nuevos usos si necesita un tratamiento especial

< josep saldaña >

deberíamos profundizar más en el concepto mismo, lo digo por lo que comentabas antes, paulete ... si por ejemplo progresa la idea de que esto puede ser un centro logístico para el mundo del circo, y eso también podría ser aprovechado por la danza, o actividades relacionadas con el cine ... lo interesante de estas actividades es lo que representa también que estén aquí, pues sí hay una serie de profesionales instalados aquí, de actividades artesanales o lo que fuere, pueden dar servicio al pueblo y darle vida ... partes de lo que hay para potenciarlo.

< oscar guayabero >

creo que aparte de necesitar un centro, al pueblo le han robado el carácter ... por que antes el carácter era la fábrica, era lo que le daba sentido, y vida ... pero esa misma fábrica puede devolvérselo ... el argumento de instalar una 'pata cultural', de un espacio no regido por la economía inmediata y rentable a corto plazo ... puede devolver el carácter al pueblo. será distinto al que tenía, pero si de repente se convierte en un centro logístico de circo o lo que sea ... eso está emitiendo una señal hacia fuera diciendo: sant bartomeu es esto.

durante la época puigneró emitía una señal concreta, con sus receptores también concretos y que funcionaba ... ahora no emite señal ... y creo que puede volver a emitir desde la propia fábrica

los espacios de cultura no deben verse como un problema sino como una oportunidad para el propio pueblo ... aunque suene pretencioso, para recuperar parte de ese orgullo perdido ... allí pasan cosas.

< josé paulete >

para reconstruir una identidad extraviada

< josep saldaña >

pero cuidado ... de lo que estamos hablando con tanta naturalidad y que nos parece tan evidente ... es en realidad lo contrario de lo que ocurre normalmente ... estamos hablando de lo que en las ciudades hemos denominado 'gentrificación', es decir, con un gran proyecto cultural en realidad se mata lo que existía ... es lo que estamos viviendo en barcelona sistemáticamente

para que esto no ocurra, creo que es necesaria una actitud de respeto a lo que existe, levantar una cartografía detallada de las actividades que han pervivido en el pueblo (el fuster, el manyà ...), y ver hasta que punto esto casa con una primera oferta ... y de esa manera sí, porque una cosa va animando a la otra, no se la come ... pues sino es aterrizar con recursos y se monta de cero, se arrasa con el pueblo, con su identidad, con su historia

< david juárez >

y en eso el equipo municipal es muy prudente, pues son conscientes que hablan en representación del pueblo, su respuesta siempre es muy pragmática,

< josep saldaña >

En el ámbito informativo ... si haces una búsqueda en google ... sant bartomeu aparece como un referente a escala internacional en el tema del software libre, y esto es gracias al empeño de su alcalde. por ejemplo migró todo el software del ayuntamiento, utilizan la web como sistema de participación, de votaciones o encuestas sobre ciertos temas, el software libre como herramienta en el telecentro, el mismo telecentro, conexiones wi-fi ... si buscas aparece al lado de extremadura con su linux, o el brasil ...

existe realmente una capacidad de innovación que viene del mismo pueblo, lo que pasa es que la situación es muy compleja, pues la fábrica es al tiempo un problema y una oportunidad enorme.

< josé paulete >

hagamos una proyección individual de lo que es un trauma en una vida personal ... todos hemos pasado por ahí, y a veces mirar el foco del dolor desde cerca hace difícil comprender la situación en general ... y esto es lo que puede pasar ... la situación en la que se encuentra el pueblo, el estado de 'shock' psico-sociológico con respecto a la fábrica.

< david juárez >

hay que pensar que no estamos en sabadell, ni mucho menos en barcelona ... uno tiende a pensar en un equipo de gobierno fuerte, con osadía, pero la realidad es que el alcalde lo es a tiempo parcial, el arquitecto municipal viene un día a la semana ... tiene una constelación de colaboradores, pero la situación no es completamente asumible exclusivamente por ellos ... si estamos aquí también es por eso, por que el ayuntamiento acudió al ihual - diba en busca de ayuda.

< josé paulete >

está claro que es una dinámica distinta de la que venimos nosotros en barcelona, en concreto desde can ricart. y que una parte de la solución es favorecer el uso transitorio de una parte del espacio para proyectos concretos ... para circo o para plató de cine, por ejemplo. el espacio es de por sí fascinante y se ajusta muy bien a sus requerimientos de grandes volúmenes de espacio ... y con los presupuestos que se manejan en cine ... podría generar mucha vida durante un periodo de tiempo ... solo se trata de dar a correr la voz ... podrían alquilar el espacio tal cual, pues ellos se construyen los decorados; lo hacen en todas partes, y el alquiler seguro es más alto.

< david juárez >

además tiene una ventaja respecto a otros platós que es el entorno natural inmediato, que puede proporcionarles el tema de exteriores, pues a cuatro pasos están los pirineos, tienes zonas montañosas, tienes zonas planas, la plana de vic ...

< oscar guayabero >

y la posibilidad de crear un ente gestor, aunque sea de forma transitoria, con implicación y apoyo de una parte del ayuntamiento, pero como sabemos que le supera en el sentido de gestión, que vaya de la mano de la diputación o de x ... que pueda haber alguien que pueda dedicar horas a gestionar este tipo de cosas. paulete decía lo de la película ... lo importante es crear una pequeña infraestructura que administre esos usos ... llegar luego a un acuerdo, por ejemplo con plató barcelona, que son los que gestionan todos los espacios de barcelona ya sea para publicidad o para cine, y que de allí vayan sacando una cierta rentabilidad que además puede ir retroalimentando el propio proyecto, siempre con un funcionamiento tipo fundación o lo que sea, que tenga unos reglamentos muy explícitos según los cuales los beneficios deberían aportarse siempre al propio proyecto o al pueblo.

la estructura del ayuntamiento pequeño puede ser desbordada por un lado por un tema de gestión o de tiempo de dedicación, y por otro lado la presión urbanística, es evidente ... no sé si hay mucha gente que está enterada de la existencia de este espacio

< joan escofet >

el hecho de que nosotros, straddle3, estemos aquí gracias al encargo que se nos hizo desde la diputación es precisamente para acumular ideas y generar un documento para poder ir a las administraciones pertinentes y convencerlas de que es una responsabilidad que escapa el ámbito municipal. el volcado de ideas que estamos haciendo estos días aquí es para dibujar un poco cuáles son las posibilidades de futuro de este recinto, con relación al pueblo, pero no sólo ...

< david juárez >

la posición del ayuntamiento respecto a todo esto es razonable, pero la de la diputación de barcelona es excelente ... se han implicado en el proyecto, y se está intentando implicar a varios institutos y departamentos, de forma transversal, cosa que no ocurre muy frecuentemente, han traído gente de participación, de territorio, de promoción económica, se ha hablado con gente de cultura y también personas relacionadas con la creación y gestión de escuelas taller ... y lo que siempre hemos comentado ... ¿cuándo llegará el momento de la generalitat? ya saltó en su día del ayuntamiento a la diputación, y de alguna manera se ve implícito que en algún momento el govern de catalunya deberá implicarse en el proyecto ... el criterio es que las cosas estén bastante maduras y dibujadas para que cuando llegue a la generalitat el camino esté más o menos trazado

parece que todo nos apremia en que en estos momentos no seamos tremendamente ambiciosos, pero sí definir unos mínimos claros de cómo debería continuar el proceso de transformación y uso, para canalizarlo hacia un futuro más sostenible, incidiendo primero en el planeamiento municipal, y luego cualquier camino que se considere adecuado para que el proyecto crezca y sea viable ...

< josep saldaña >

el que estemos aquí trabajando en estas jornadas, que haya existido la conversación y el debate público con el planificador, creo que es significativo y tiene consecuencias ... de alguna manera estamos planteando unos temas que han surgido de una lucha muy dura de varios años en barcelona en un territorio muy concreto como es el de can ricart ... pero que esto tiene un potencial muy grande ... hay que saberlo formular, gestionar, proyectar

no estamos hablando de algo sin sentido sino que tiene una gran proyección, pues en sbg se está discutiendo, como en barcelona, qué modelo de pueblo o de ciudad queremos, y cómo eso que queremos puede ser viable o no, o puede ser vivible o puede ser invivible. por que además en temas que aparentemente debería haber consenso, cuando hablamos de la cultura, de la convivencia, de la ciudadanía, al final las interpretaciones son muy sesgadas, muy diferentes.

cuando hablamos de la cultura por ejemplo se empieza a hablar de industrias de la cultura, y de éstas se pasa a crear monstros de la cultura ... con nau21, ¿qué nos hemos encontrado? pues una serie de obstáculos con instituciones culturales bien asentadas en la ciudad, y que aparentemente cumplen un papel progresista, y con gente que hace de puente entre los movimientos sociales y el poder ... llega a un punto que no sabes si están trabajando para la gente, para la sociedad, o están trabajando para el poder ... y al final te das cuenta de que mucha de la energía que se ha puesto, y que es tan difícil para levantar los movimientos, para conseguir lo que se ha conseguido, acaba disipándose, mientras una gente tiene resuelta la vida ... y claro, esto no es ... y es lo que estamos viendo en el pueblo, para que esto sea viable es necesaria la implicación de la gente. está claro que hay gente que empieza a moverse, pero ...es mucha energía la que se necesita para crear una red social, para implicarse y tirar adelante las cosas.

no creo que sólo por la vía burocrática (ni en positivo ni en negativo) se solucionen los temas de verdad. ahora estamos del otro lado del espejo. en barcelona están tomando una políticas ... y nos las encontramos como obstáculos. y aquí igual, las políticas que se están planteando, pueden ser una solución, no un problema ... pero también te das cuenta que si no hay la implicación de la gente, pues al final no tienen valor.

< david juárez >

la realización de estas jornadas ha servido también como vehículo para conocer a la gente del pueblo, con el colectivo ambunsaltreulls que ha organizado el tema de los murales, con el funcionamiento del telecentre equipado con software libre, con el ayuntamiento en alguna medida, un poco con el día a día del pueblo, con el restaurante y con el bar ... vas cogiendo los teléfonos de la gente ... y se va generando algo que es imprescindible en este medio de pueblo pequeño ... que te conozcan, que confíen en ti, que te entiendan un poco.

< josé luís paulete >

¿has comentado que había una gente de circo ya en el recinto?

< david juárez >

sí, los del circ ozó ya están instalados ... y están encantados, pues tienen un espacio interior de 900 - 1000 m2, con su puerta de acceso independiente y única, tienen un espacio como de porche de otros 500 m2 más y luego tienen un solar de unos 2-3 mil m2 cercado con una valla y con una puerta. todo ello alquilado por dos años a un precio muy bajo. los usos temporales, mientras los autorice el síndico y el ayuntamiento lo respalde, son las dos condiciones, han podido ser y teóricamente deberán poder ser en el futuro inmediato. otra cosa son las propuestas para ser introducidas en el plan general, para éstas el plazo se acaba en julio, y que la vía de entrada sería la misma que la de cualquier ciudadano.

< josep saldaña >

la aprobación del plan han comentado que sería en otoño, y en principio, si he entendido bien ya tomaba nota, incluso pedía, el que se hiciesen aportaciones para contemplar dentro del plan general este tipo de actividades que estamos comentando. me parece interesante este hecho.

< joan esofet >

jordi romero, del equipo redactor del plan, pedía esta mañana propuestas concretas para mirar de incorporarlas.

< david juárez >

de hecho, en el avance del plan ya se contempla una zona para nuevos usos, pues hace tres meses tuvimos una reunión con él, y le comentamos la posibilidad de hacer esta reserva de suelo. el diálogo con el equipo redactor es positivo, están contentos de que haya esta iniciativa, la ven como un input muy positivo para todo el proceso y el único recelo tal vez sea la sospecha de que nos podamos ir por los cerros de úbeda, que no concretemos las cosas rápidamente ... y es el mensaje que nos ha dado ... la oportunidad es ahora (mencionando la famosa frase, la vida es aquello que ocurre mientras haces otros planes) ... hay que concretar ahora.

una cosa que sí tienen clara es que quieren pasar una calle, desde el carrer vell al moll de descàrrega. esta calle en el proyecto de pla de barris estaba dibujada de una forma bastante aleatoria, y en el suyo se trata de un grafo sin concretar. en este sentido, lo que nosotros expresamos, es que por ejemplo, si hay una nave transversal, muy potente a doble planta, en aparentemente buen estado ... ya que existe esa nave, por que no hacer la calle que acompañe esta nave ... y que además nos dividiría dos zonas, la zona de reserva para el centro urbano y crecimiento del pueblo, y el otro lado una posible reserva a no demoler completamente, a reutilizar o acondicionar como lugar para acoger estas cosas de las que hablamos.

esta mañana se hablaba de cuánto valor tienen estos espacios, cuándo hay que sustituir cubiertas, proteger estructura, descontaminar ... si al final la incidencia de la estructura en un edificio tan grande tampoco es que sea determinante ... pues eso es discutible ... y esta mañana no se daba demasiado valor al patrimonio construido como tal.

no se trata de conservar todo, sino que a través de un inventario se puedan seleccionar unas partes para reutilizar y otras para liberar espacios de regeneración del suelo, un trabajo que inevitablemente se tiene que hacer. el estado de las naves no es todo el mismo, hay zonas en muy buen estado, con edificios dentro del edificio, y otras que sólo retirando la cubierta ya conviertes ese suelo en un prado para que se vaya regenerando, que le caiga la lluvia, el sol ... es muy necesario airear el espacio. todo esto no creemos sea inseparable de la planificación en abstracto del nuevo plan. es una realidad contrapuesta con unos deseos y el resultado natural debería salir de esta superposición entre abstracción del plan y realidad construida.

< josé luís paulete >

así como estamos hablando del tema del circo, del cine o de muchas otras propuestas que se podrían sacar, encajables, con las que jugar para desarrollarlas, también depende de si estamos hablando de 500 m2 o de 2000 m2 ...

< david juárez >

si seccionásemos la fábrica por esta calle, en este lado del recinto estaríamos hablando de unos 30.000 m2 ... igual menos, pues hay zonas que se deberían 'liberizar' ... la nave esta de la que hablamos tiene unos 200 m x 12 m, unos 2400 m2 por planta, unos 5000 m2.

luego hay una cuestión que es la diferencia entre el ámbito de barcelona y el superlocal de sant bartomeu, con unas 15 personas activas ... tenemos un ámbito comarcal y territorial todavía a explorar, y que en principio deberíamos tener en cuenta, pues sería muy positivo a todos los niveles.

< oscar guayabero >

vic, por ejemplo, que es la capital de comarca con unas connotaciones distintas a sbg, pero también distintas a barcelona. el otro día estaba en mataró en una reunión y coincidí con uno de la associació H, per les arts contemporànies- <http://www.h-aac.net/> ... es interesante pues no es como en barcelona, pero tampoco es esta cosa costumbrista que se favorece en el entorno rural en general. además vic siempre se ha destacado por un acercamiento a las vanguardias ... vic tiene también una escuela de artes y oficios muy potente, tiene la universidad de vic, que está muy bien ... yo conozco a la gente de Eumogràfic, que treballen el món del disseny editorial, vinculats també a la universitat, i había sido presidente de la asociación H ... ellos son unos buenos interlocutores para activar cosas aquí ... precisamente me lo encontré el otro día y sabía de la existencia de estas jornadas

< david juárez >

en este sentido, como otras puertas para llegar al tejido más cercano tendríamos el mismo arquitecto municipal, que está también en la sede de osona del coac y que vive por la zona de vic y está implicado directamente en asociaciones vecinales. ... también existe el consorci del lluçanés

< joan escofet >

o el grup de defensa del ter, que ha hecho un gran trabajo en el territorio (gracias a sus demandas se juzgó a puignerò) ... o el solc - música i tradició al lluçanés - <http://www.solc.ca/>

dissabte 10 de juny, 2006

17.30 - 20.00

lloc: domo / sbg - interior fàbrica

taula de treball oberta 4:

espais creatius en espais industrials + espais industrials en espais creatius

l'espai físic: unitats mínimes de treball / espais comuns

activa: nau21

david juárez□	straddle3
joan escofet□	straddle3
josep saldaña□	context
marcel.lí puig□	associació de professionals del circ
josé luis paulete□	nau21
lluc mayol□	saladestar / nau21
blanca palou□	xinacità / nau21
oscar guayabero □	fad / nau21
beatriz belmonte□	nau21
pablo de soto□	arquitecte - hackitectura.net
xavi manzanares□	arquitecte - onnirik.org
pablo juárez□	arquitecte
lupe garcía□	fotògrafa
eneko izquierdo□ - □	eneko@iaeste.bi.ehu.es

< lluc mayol >

... no podem donar com a conclusions el que hagi sortit de les entrevistes que s'han fet a la gent del poble i extreballadors de la fàbrica ...

< david juárez >

no ... hi han tres fonts ... una es les entrevistes que menciones, que han estat sis o set, que no és gaire representatiu, però es la gent que ha estat convidada i ha volgut participar-hi ... una altra és la de portar en el poble uns deu dies a part del contacte que tenim des de fa 6 mesos amb el projecte ... i l'altre és la opinió d'en jordi romero, redactor del pla i del mateix arquitecte municipal, miquel sitjà, que tots els dimecres és per aquí i s'enfronta a la realitat quotidiana del tema.

< lluc mayol >

a mi em dona la sensació que el poble no s'ha apropat massa a les jornades, a aquesta activitat ... no he vist massa implicació ... per què el poble quan es plantegen unes jornades d'anàlisi i debat, en que es parlarà del seu futur no s'apropa? això sí que podria ser significatiu o punt de partida ...

< joan escofet >

tampoc l'hem convocat d'una manera directe ... s'han fet aquestes jornades per conèixer i debatre la situació i així poder apropar-nos nosaltres al poble en un futur immediat i poder llavors sí comunicar-ho i treballar-ho amb ells d'una manera més efectiva. no es tracte d'un procés de participació, sinó de informació i comunicació.

< lluc mayol >

a l'hora de parlar d'unes conclusions d'aquestes jornades em semblaria perillós parlar d'aquest no apropament i podria treure-li força al que sí ha succeït, que té més a veure amb la comunicació i participació a una sèrie de persones o experiències que tenen a veure amb el poble des de la part oficial, administrativa, i que tenen a veure, per altra banda, amb moviments ciutadans o experiències similars en altres llocs que poden donar referències externes ... doncs cal ser molt rigorós en els processos de participació, en donar la paraula a la població ... però el que sí és cert és que tot el poble sap que estem aquí parlant, per que en un poble de 1000 hab. això passa, a través del boca a boca.

les conclusions que sorgeixen no haurien d'estar en nom seu, està clar. hem de presentar de la forma més constructiva possible les propostes que puguin sortir d'aquestes jornades.

< marcel.lí puig >

quanta gent està muntant lo d'aquí fora, el concurs de pintures murals ?

< david juárez >

bàsicament tres persones, amb l'ajut d'alguns de manera puntual...

parlem però de quines conclusions vàreu treure d'aquests dos dies de treball i converses?

< josep saldaña >

crec que les conclusions lliguen amb el tema que està en discussió avui ... que una via potencial d'activitat o reactivació del recinte i el poble des del punt de vista social, polític i cultural, és fer una aposta - i amb això no vull dir que sigui l'única - una aposta per un tipus d'activitat cultural i creativa aprofitant el patrimoni que representa aquest espai. aquest espai si alguna cosa té és espai. és un espai d'espais que és pot utilitzar d'una manera creativa ... i hem apuntat diferents vies ... el món del circ ... de que es podria convertir en un centre logístic ... que en una època de l'any podria donar feina a certes activitats que s'han mantingut al poble sense modificar-lo essencialment. però a part, aquesta mateixa activitat podria atreure també a gent del món de la dansa ... però tant des del món del circ com des del món de la dansa, pot ser interessant fer el pont amb la gent que treballa el software lliure, doncs sbg ha fet una aposta interessant per el programari lliure ... amb lo qual li dones a tot una dimensió nova.

per tant, bé, aquesta no es potser la solució definitiva per el poble, però sí que aquest necessita un cert període per fer-se'l seu, per apropiari-se d'ell ... el que s'ha fet aquest dies, tant amb les pintades, com amb les visites, o a l'obrir la fàbrica per activitats, o aquestes mateixes jornades, ha representat obrir les portes ... obrir un camí que fins ara era tancat. i quan s'ha obert, la gent ha respost, i amb la festa del cap de setmana passada així es va veure ... i que vinguin sis persones, per el seu propi peu, a donar el seu testimoni, que sap que es gravarà en vídeo, en un poble que ha estat dirigit per un cacic durant dècades ... em sembla una mostra molt significativa ... a més quan no hi hagut una feina específica en atraure a la gent, per que no era això, la nostra voluntat es més plantejar un concepte ... com podem invocar noves forces per renèixer d'aquí ... veient aquest espai veiem el fi d'una civilització, d'una manera de fer, de viure i de treballar. ara està a les runes, i el que es planteja es com fer-hi renèixer una altre civilització, com fer d'aquest espai un espai vivible ... i per això s'ha construït aquest domo, s'ha reactivat per concerts la sala de calderes ...

s'ha obert un cert camí, el que passa és que és un camí difícil i en una època molt compromesa políticament ... per que tenim l'estatut, les autonòmiques i les municipals seguides una darrera l'altra ... fer una aposta en aquest camí es molt arriscat, per tant l'alcalde hauria de tenir una visió de conjunt, nosaltres no li donarem la solució ... però bé, el camí que ja ha fet obrint el recinte al poble, que les pintades hagin remogut a la població ... jo crec que són accions molt positives per el municipi i els seus habitants ... per estar en contra o a favor, per veure que ha representat la fàbrica, per pensar en quin futur volem per aquesta vil·la ... i en aquest sentit nosaltres tenim unes experiències i fem propostes, si hi ha gent que això l'interessa, doncs endavant ... és la gent del poble la que ha de decidir.

i en aquest sentit, el que hem apuntat i que tenim molt clar per la nostra experiència a barcelona, que la força real que mou les coses és la realitat brutal de l'especulació, i que darrera d'aquest recinte segur que s'hi amaga ... per enderrocar-ho tot i construir a la babalà ... així doncs, abans de fer això - que no dic que no s'hagi de fer - que una part d'això sigui respectat com a patrimoni, com a memòria històrica ... a la població no li aniria malament ... que una part pugui ser utilitzada per fer-hi activitats innovadores amb el circ, la dansa, el software lliure ... crec que és una aposta interessant.

de fet, chapò per el que s'ha fet des del municipi, cal reconèixer que s'està obrint una via nova i que a més no ho fan d'espatlles al poble ... cal recordar que el concurs de pintura mural va ser una iniciativa dels joves del poble ... el mur de la fàbrica ha estat infranquejable per molts, també per que ha estat una experiència dura ... però hi ha curiositat i interès, i segur que si volen fer activitats i hi ha un camí per aquí ... hi haurà resposta.

< david juárez >

amb tot això s'estructura un discurs al voltant d'una cosa que més o menys ja està aconseguida, en el sentit de que ja s'ha obert l'espai, s'ha permès que hi hagi un circ instal·lat en una de les naus, estem fent aquestes jornades ... però ens manca encara assegurar des del planejament que no passi cap barbaritat, com deia molt bé jordi romero, per que si en un moment donat es venen les parcel·les no es pugui fer qualsevol cosa sinó que s'hagi d'ajustar a un planejament que li marca uns mínims, que determinaria una forma de fer, és a dir, condicionar la iniciativa privada a través de la planificació pública ... i això encara no està ...

< josep saldaña >

i el mateix redactor del plà va deixar clar que el blindatge absolut no existeix. i per contra, un dels que sí va venir, que ha treballat en aquesta fàbrica, que viu aquí, va plantejar clarament que gràcies a aquestes jornades 'veig molt clar el valor que té l'ús temporal d'aquest espai, i aquest ús temporal ens ha de permetre a la gent de sant bartomeu prendre una part protagonista i fer que el jutge quan tingui que prendre una decisió tingui que comptar amb nosaltres' cosa que ara no té l'obligació de fer. és el que va plantejar en victor, com a conclusió.

en la taula de planejament ahir, es van veure totes les posicions i les tensions. aquells que des de la planificació (arquitecte, equip redactor) arriben en com des de la legislació es poden preservar un certs usos per aquest espai i per el poble ... una altra gent que arriba al poble i diu 'a veure quan comencem a construir, fregant-se les mans' ... altra gent que ha tingut l'experiència amarga de l'empresa, que no volen perdre la memòria i que diu 'gràcies, per que a través del que heu fet m'en adono del valor que tenen aquestes activitats temporals' ... i en aquest sentit es va reconèixer la necessitat de activar el poble des del mateix poble ...

per tant, per una banda tenim l'ajuntament, per l'altre els especuladors ... però també, encara que sigui a nivell molt germinal, hi ha gent del poble amb ganes i empena de que això tingui una solució respectuosa amb el poble i amb la seva historia, no que els hi vinguin de fora i ...

< blanca palou >

en todo caso el tiempo jugaría en favor del pueblo, cuanto más tiempo pase, más abierto esté y más la gente se implique ... más difícil lo tiene el juez para tomar una solución que no satisfaga al pueblo.

< david juárez >

el juez no va ha preguntar al pueblo qué es lo que tiene que decidir ...

< lluc mayol >

pero lo que sí es seguro que la presión popular sí que puede, en un momento dado, decantar una decisión en este sentido ... yo estoy convencido de que sí, de que el pueblo a través de sus representantes puede ...

el que s'hauria de fer és engrescar la gent i fer-li veure d'alguna manera (obrint l'espai, generant activitats, explicant activitats o solucions similars que s'hagin pres a d'altres llocs amb espais com aquests, ...), per que es pugui entreveure alguna cosa que vagi més enllà de les solucions convencionals que es plantegen, per que un constructor de xalets sí que vindrà a fer la seva campanya de marketing ... tot verd, amb xalets de luxe, amb gent d'alt nivell adquisitiu que generarà diners pel poble y bla-bla-bla ... aquest tipus de constructors o immobiliàries, la campanya la tenen muntada, per tant si no es comunica bé que hi han altres opcions, o si una gran part del poble no està convençut de que es poden fer altres coses, ningú ho defensarà ... no podem venir aquí els de barcelona a defensar-ho ... podem ajudar en el debat, a aportar reflexions o experiències ... doncs no és el nostre poble.

< blanca palou >

no estás convencido si no tienes apego ... si no vives esto, si no venimos, no podemos tener opinión no se trata

de convencer al pueblo

< lluc mayol >

cuando hablo de convencer no estoy diciendo hacer mítines estoy convencido de que la gente de este pueblo, muy posiblemente no han vivido experiencias (cómo hemos vivido muchos de los que participamos en estas jornadas) que puedan dar otra perspectiva de las posibilidades de regeneración de este espacio, en cambio todo el mundo tiene referencias claras de en qué se basa el mercado ... no se trata de convencer ... estoy diciendo que si no se explican, comunican bien las alternativas ... éstas no existen.

< david juárez >

sigo insistiendo en que lo que me preocupa es ir un poco más allá, cómo se encaja este concepto de usos temporales con la futura reserva de suelo para un lugar donde pudieran florecer espacios creativos, espacios de producción independiente, economías incipientes ... un lugar que sirviese para la generación de una nueva economía ... y eso el plan lo tendrá en cuenta en alguna medida ... pero tengo la sensación que nuestro papel en todo esto es seguir avanzando en el camino, ¿cómo lo temporal puede evolucionar, informar, dar pistas hacia lo más permanente? ... y este es nuestro trabajo, comunicar posibles vías en este proceso ... al alcalde, al equipo redactor, a la población, al consorci del lluçanés ... en definitiva, documentarlo para que pueda llegar a los distintos agentes necesarios para que esto sea viable.

debemos optar a definir, dibujar un posible camino, que tenga en cuenta todos los agentes

< marcel.lí puig >

definir-lo ? ... o aportar propostes ?

< josep saldaña >

crec que si el redactor del plà i els representants polítics han entès el valor d'això ... ens està dient ... molt bé, però quines propostes teniu ? ... anem concretant propostes ... doncs a ells els hi cal també tenir una posició sòlida ... no es tracte de fer volar coloms sinó de veure que representa tot això

< david juárez >

si aconseguim que es faci aquesta reserva d'espai, que seria producte de les cessions i que d'alguna manera passaria a ser un sòl controlat durant un temps per l'ajuntament ... segurament hi hauria la pressió de la gent del poble per saber què es fa d'aquest sòl ... per que si no es té molt clar què es vol fer ... millor vendre per fer-hi habitatges ... i l'ajuntament pot guanyar molts diners amb l'operació i podrà revertir aquests diners en d'altres infraestructures o serveis per el poble

< josep saldaña >

existeix la idea de ensorrar-ho tot i començar de nou ... alegria constructora o bé, també existeix la idea de 'podem enderrocar una part, que és inútil, o perillosa, i podem en alguna part afavorir una activitat econòmica de nou tipus, per fer una aposta de futur ... i a part recuperem un carrer i fem la plaça que no té el poble' ... però per aquesta segona opció necessiten veure que hi ha projectes i saber que aquests són viables econòmicament ... un cert compromís

< david juárez >

seria molt positiu que es generessin propostes ... i que aquestes tinguessin una visió de futur

< marcel.lí puig >

propostes per l'ús temporal? ... per que la meua pregunta és, està programat que la gent pugui entrar i sortir? o la gent veu la porta oberta i entra i surt?

< joan escofet >

l'equip de ambunsaltresulls, han programat unes activitats públiques a la sala de calderes ... i la resposta de la gent ha sigut molt positiva. la porta havia estat tancada des de l'any 2003, i quan funcionava la fàbrica només s'utilitzava la porta del carrer llevant, on està el moll de descàrrega

< marcel.lí puig >

per tant hauríem de fer propostes que mantinguessin aquesta obertura, o que la ampliessin ...

< joan escofet >

el que està clar també es que s'han d'obrir més portes, per poder independitzar els espais d'alguna manera ... la facilitat de que s'hagi instal·lat el circ ozo, es que hi havia una porta independent i exclusiva per la nau que han llogat ... per tant, com s'ha de compartimentar l'espai per fer que l'espai sigui accessible en gra petit.

< lluc mayol >

la frase de nau 21 d'un espai compartit però no compartimentat, és una frase molt interessant a nivell ideològic, però quan entrem en coses concretes com en aquest recinte ... tenim que veure en quins punts compartimentem també, per que en sí no és negatiu

< xavi manzanares >

dependrà de l'escala de l'espai. en un espai petit compartimentar pot ser negatiu, però en un espai d'aquestes característiques com sbg, és molt necessari partir l'espai per que es pugui fer ús a una escala més petita

< david juárez >

la fàbrica no es pot obrir com un fet quotidià ... hi han dos coses en contra. una és la perillositat de l'espai, que no ajuda. i per altra banda el 30% del recinte està llogat a fundició dúctil benito, i aquests no ho tenen compartimentat, no tenen un límit físic del seu espai i es van desparremant per l'espai fins i tot fora del seu límit contractat. la situació d'aquests dies és excepcional i això ho hem de tenir molt present

< lluc mayol >

si hi ha una empresa i un circ instal·lats en aquí, com ho han fet?

< joan escofet >
han presentat una proposta, conjuntament amb l'ajuntament, al jutge (síndic?) i els hi ha estat acceptada.

< lluc mayol >
llavors ... l'ajuntament no podria demanar a través d'una proposta concreta l'ús temporal d'una part de l'espai de la fàbrica, per que el jutge donés permís durant un cert període de temps, per generar activitats de tipus cultural ? ... com a primer pas ... obrir l'espai al poble ... de una manera no perillosa, no contaminant ... no es podria netejar i condicionar un espai, amb unes certes garanties per poder fer-hi concerts, teatre, cine ?

< josep saldaña >
el jutge va contemplar la possibilitat d'usos temporals de tipus cultural o de interès comú, sempre i quan se l'hi presenti una proposta concreta... i això és un referent que és el que permet que estiguem avui aquí i es programin activitats a la sala de calderes

< lluc mayol >
penso que un dels problemes que podem arribar a tenir es que no hi ha encara una implicació real del poble en el sentit d'exercir pressió, de que realment estigui proposant altres usos de l'espai ... crec que és necessari un procés més llarg i contundent de participació, de poder explicar propostes ... si l'ajuntament ens demana propostes concretes, el que se li pot dir es que paral·lelament a la redacció del plà, per que o es fa una proposta concreta al jutge d'us temporal d'aquest espai?

< josep saldaña >
la proposta de fet pot ser molt concreta ... i es la formació d'alguna mena de ens que pugui organitzar aquesta activitat, però en nom de l'ajuntament i d'acord amb ell, per que l'ajuntament no té recursos ni temps de dedicació per fer-ho. però si per contra la gent que està interessada ho pren a càrrec ... llavors sí que pot ser viable. per que ja no estem a la fase de necessitar que es contempli la possibilitat d'ús temporal, això ja està i aquí on estem n'és la culminació ... hem entrat en una segona fase ... la de com consolidar-ho

< david juárez >
ara seria sa que donéssim la volta las arguments, en contra de mirar de consolidar que es facin usos temporals amb l'esperança que aquests usos temporals acabin configurant una cultura de la participació, de la consolidació de una cosa pública aquí dins ... per donar instruments a l'ajuntament, als redactors del plà, per possibilitar la implicació d'altres agents, de buscar finançament, etc. per que no ens fixem en allò que és una mica el que cerquem que sigui més permanent, o el que creiem que pugui donar eines per anar en aquesta direcció ...

si es pensa que aquesta etapa de possibilitat de usos temporals està ja consolidada ... plantejar doncs un grup d'estudi, per exemple, i buscar finançament per que la gent que hi treballi tingui una remuneració per fer-ho, que es dediqui a dissenyar, a explorar, a possibilitar de que es faci una mena de centre polivalent, on puguin conviure artistes, companyies, fusters, tota mena d'activitats que no siguin directament corporatives ... investigar si és possible una aliança amb l'universitat de vic ... explorar com és el teixit d'activisme cultural de la zona i quines necessitats d'espai pot tenir ... explorar l'economia de gra petit, de petits emprenedors ... la possibilitat de fer una zona que sigui compartimentable en tallers i que es pugui optar a utilitzar-los durant un temps x ... tot això tenint un horitzó de temps un xic més llarg

< josep saldaña >
es tracte de donar més confiança. de comunicar que no estem experimentant sinó que hi ha una voluntat de construir

< david juárez >
una cosa que es va plantejar ahir, precisament per que un veí ho va preguntar ... i és que el redactor del plà deia 'per que no en aquesta zona privilegiada, amb sòl a l'hivern i no sota la boira de la plana de vic, perquè no podrien venir en aquí dissenyadors, petites empreses de tecnologia o d'altres activitats interessants'... 'això és perfectament possible' ... i el veí es va aixecar i va dir 'sí, però com cridem a aquesta gen? com aconseguim que això es vagi donant? que comenci la roda a rodar i que amb poc temps sigui natural que vingui la gent, que s'hi estableixi, que demani una llicència d'activitats, que posi la botiga, o el taller ...' ... una possible solució seria utilitzar aquest espai des de dues vessants. una seria de tipus cultural i espais creatius. i l'altre més de productivitat o focalitzant en temes d'alternatives d'agricultura ... hi ha un problema general a catalunya, i en particular a la zona i és que la gent que produeix agricultura fora dels circuits més comercials té problemes de distribució, de legalitat, de sanitat. però existeix la gent que fa agricultura alternativa, el que passa és que pràcticament no són visibles ... jo conec personalment gent que treballa en aquest sentit i sembla que hagin d'amagar-se per fer-ho, per que estan fora de la legalitat ... seria viable, per exemple, un lloc d'anàlisi, d'emmagatzematge, d'empaquetat i distribució per aquests productes? un lloc per compartir recursos?

o el fet de que aquí a sant bartomeu, en un termini curt de temps, és probable que es construeixi molt, doncs està previst que el poble ha de créixer .. per tant hi haurà demanda d'oficis relacionats amb la construcció i la rehabilitació. les empreses de construcció funcionen sub-contractant-ho pràcticament tot ... i si es troben en el municipi un teixit de empreses dedicades al ram de paleta o a instal·lacions, potser està quasi garantit que aquesta gent pot tenir feina i podran arrancar ... això poder surt del tema que estem parlant respecte dels espais creatius com a dinamitzadors, però és força clar si ens preguntem quines activitats poden funcionar, i una resposta és aquesta.

i això també ho relaciono amb una forma de funcionar diferent a la habitual, per exemple, el que dèiem de l'agricultura, que funcionés també a nivell d'oficis, en temes com poden ser un fons de maquinaria, d'eines o altres recursos que puguin ser compartits, amb l'esperit de viure d'activitats o d'escola taller ... aquest matí es parlava de l'escola taller com un mite, concretament es feia referència a unes paraules de mateo hernaldo, coordinador de l'àrea d'ocupació de la generalitat, i deia que l'escola taller és una idea molt atractiva, que pot funcionar, però que s'ha recorregut a ella d'una forma massa gratuïta o massa immediata ... i pot ser el que s'ha de fer és re-inventar aquest concepte d'escola taller.

< josep saldaña >
i, per exemple, preparant aquest estudi es pot fer un espai com aquest, a dintre de la fàbrica, per generar un cert debat que pugui alimentar i argumentar les propostes que es fan, i que permetin la participació i l'evolució de la gent

que va entenent i veient les possibilitats de futur del que s'està proposant ... no com un treball d'estudi fet aïllat de la resta de gent, sinó com un procés viu que es va fent particip a la gent ... seria una manera de lligar els diferents elements

< david juárez >

i si tot això es va convertint en una realitat el que pot passar és que en el moment en que la titularitat de l'espai arribi al poder públic a través de les cessions, haurà de tenir les idees clares de què en vol fer de l'espai, i per tant l'estudi seria molt útil en aquest sentit ... per avançar esdeveniments. però clar, és un tema complex, per que com s'implica la gent? quins recursos hi ha? nosaltres com a straddle3 hem posat els temes sobre la taula, és un primer estudi en aquesta direcció ... però cal un ens més estable, que pugui gestionar el procés en un període de temps més llarg.

< lluc mayol >

em sembla bàsic que quan parlem dels espais de producció cultural que es puguin instal·lar en aquí, no es plantegin com espais 'ovni', d'artistes i companyies que venen aquí i que la gent del poble mai sap el que estan fent, tancats, sense comunicació amb el entorn ... sinó que es generi una sinèrgia en la que tot el que està succeint a la fàbrica reverteix d'alguna manera al poble, és a dir, que una part dels creadors o productors culturals generen coses que reverteixen en el poble. aquestes coses poden ser des de productes culturals en si mateixos, en espais de exhibició que poden fer servir també la fàbrica, o també que generin espai de formació, on els creadors poden generar un cert servei complementari pedagògic a la comunitat, i a nivell de serveis, artistes o creadors que puguin donar, per exemple, serveis de disseny gràfic, multimedia, de televisió ... és a dir, com a la vegada que es facilita una estructura per que la gent pugui produir, pensar també en com aquesta producció que es genera enriqueix el poble

< blanca palou >

es la gente de la zona la que tiene que mostrar ese interés, es importante detectar gente que trabaja en el entorno que pueda tener un interés en el uso del espacio ... y ponerles el marco para que esta producción sea posible

< david juárez >

sí, es precisamente por eso por lo que hablamos de un espacio de apoyo para la agricultura alternativa, para fomentar el cooperativismo ... pues intuimos que es un tipo de actividad muy viable en la zona.

< blanca palou >

nosotros podemos aportar, pues con un esfuerzo relativo podemos dar apoyo por la experiencia que tenemos, desde pedagógico, a la propia estructura de este ente, ...

< david juárez >

hay que evitar algo tan típico en una zona en decadencia como el instalar museos (museo de la energía, de la agricultura, ...) que no son más que cadáveres de actividad, es muy fácil con fondos europeos, por ejemplo, convertir un espacio en un museo. lo difícil es promover algo que sea un organismo vivo.

< lluc mayol >

es difícil prever la posibilidad que con tal cantidad de techo la gente no pueda estar interesada en venir, nosotros, como nau21, precisamente nacimos de la ausencia de un espacio de estas características. es muy posible que haya personas o colectivos interesados en trasladarse aquí y hacer según que cosas que en barcelona se ha visto que es imposible hacer

< marcel.lí puig >

creo que para que esto ocurra se requieren unas condiciones mínimas ... a la pregunta ¿y cómo hacer que esta gente venga para que esto se active? para mí está muy claro, al menos, para la gente de circo con la que tengo contacto serían estas condiciones mínimas. si se facilita que vengan, vendrán. lo que ocurre es que no vendrán si se les ofrece el espacio por tres meses, sin posibilidad de tener una llave (como recientemente me ha pasado con un espacio en martorell).

clar, el que nosaltres necessitem és un mínim, poder accedir a l'espai quan vulguem, és a dir, un local en condicions ... si a més té calefacció, o unes oficines per gestionar l'administració dels espectacles, té un servei de neteja, té uns bons magatzems i tallers ... la gent vindrà segur ... de barcelona, de lleida, ... o de portugal, que ésta es otra, la cantidad de europeos interesados en venir a la península, que está buscando espacios de estas características y no encuentra ...

< lluc mayol >

por eso es importante generar infraestructuras fijas de varios tipos, de agricultura por ejemplo, o para la producción alimentaria alternativa ... un laboratorio que funcione ... que pueda reducir gastos como colectivo ... o una escuela de circo que a su alrededor pueda acoger una serie de compañías que trabajen y aporten tiempo en horas de formación ... el hecho de que pueda haber infraestructuras fijas donde 'enchufarse' es muy atractivo para cualquier creador o emprendedor

< marcel.lí puig >

por parte de la administración tiene que haber una voluntad muy clara y traducida en hechos ... estamos ahora bajo un domo que no ha promocionado el ayuntamiento ... esa es la cuestión.

< lluc mayol >

ya es raro que un ayuntamiento abra un lugar así. el caso de comafosca por ejemplo, el alcalde se volcó en apoyo hacia ese nodo de arte y pensamiento contemporáneo en ella ... yo no he visto nunca un apoyo tan directo a un proyecto cultural de una asociación independiente ... les cedió una antigua fábrica, les dio dinero para rehabilitarla, les dio apoyo para ir a la generalitat y que les dieran dinero ... pero nadie pudo poner un pie dentro de esa nave industrial durante los tres que el proyecto se estuvo gestando ... y la nave de ella es un rincón comparado con esto ... así pues el hecho de ya abrir el recinto es una oportunidad a aprovechar, que luego igual no prospera, pero ya se sientan precedentes.

< joan escofet >

desde la administración este proyecto ha creado al tiempo escepticismo y expectativas, pero la confianza hacia lo que puede suponer este proceso es cada vez más alta.

< david juárez >

y de momento el ayuntamiento no tiene ni el suelo ...

< marcel.lí puig >

si una de las cosas que estamos hablando es de la posibilidad de adecuar alguna nave, 1.000 m2 de los 90.000 m2 existentes, limpiarlos y acondicionarlos sanitariamente, y que se puedan utilizar, para que entren 100-200 personas, en un concierto, o una obra de teatro ... eso es lo primero que se debería hacer un espai condicionat per poder-li donar ús lliurament, i a partir d'aquí la proposta que feia en josep, de crear un patronat, un grup, un ens ...

< josep saldaña >

que podés gestionar l'espai i que l'ajuntament es senti alliberat, no més ofegat ... una entitat que pogués canalitzar aquestes iniciatives i l'ajuntament només hauria de supervisar-les.

< marcel.lí puig >

i que a partir d'aquests 1000 o 1500 m2 es podés començar a gestionar un ús temporal més ampli ... a partir de alguna gent del poble ... aquí fora hi ha una gent que ha gestionat les pintades ... per mi aquest fet és molt important i de molt d'impacte al poble ... és precisament a aquesta gent a qui se'ls ha d'obrir la fàbrica per facilitar que entrin a fons fins a on puguin ... però això requerirà voluntat política traduïda en recursos ... però si l'administració té por de que es pugui muntar una de més grossa ... llavors no anirem enlloc. però entenc que si estem aquí, i hi ha un circ instal·lat, és per que aquesta voluntat existeix ... arriba un moment en que les coses s'han de facilitar de debò.

< david juárez >

al costat del fet d'obrir una porta o condicionar una nau, és important també que s'aprofundeixi en la projecció de futur, i que aquesta comenci a ser una realitat a nivell de planejament, en la mesura que sigui possible. crec que són dos móns paral·lels que han de treballar-se conjuntament i a més es poden retroalimentar.

< eneko izquierdo >

¿se puede plantear un espacio de audiovisuales, cine teatro del que saque provecho el pueblo? sería una manera de involucrarlos a ellos directamente, es un dinero que repercute directamente en el pueblo, y de alguna forma también podría ser su parte de gestión, su lugar en este recinto

desde el punto de vista que comentabais, que puede venir un especulador en cualquier momento y meter mogollón de pasta en un proyecto ... mientras no haya nada físico que gestione estas iniciativas tan bonitas ... mientras no haya esta seguridad, la del espacio para instalarse con un mínimo de condiciones, sea para el vivero que comentabais, o cualquier otra iniciativa cultural ... la gente puede venir pero será de forma relativamente temporal ... si acaso se le ofreciera al ayuntamiento a quien lo gestione, su pequeño rincón, en colaboración con el resto, y su parte de gestión ... podría ser un primer paso para luego un segundo espacio, o un tercero

< david juárez >

entre distintos agentes hemos propiciado que haya un circo instalado, que en el avance del plan haya una reserva de espacio para nuevos usos ... entonces, no abandonando lo que ya se ha iniciado entre todos, conjuntamente con el ayuntamiento, y la gente del pueblo ... pues se hace difícil distinguir donde acaban las jornadas y donde empiezan las pintadas, aquí dentro también tenemos pintadas, y hay gente que nos ha ayudado a montar esta cúpula o nosotros le hemos ayudado a montar algún andamio ...

pero me sigue pareciendo más fácil abrir una puerta y acondicionar una nave que delimitar este proyecto más ambicioso que es saber hacia dónde se quiere ir, y qué es lo que ahora mismo no está ... si que está el uso temporal, se ha abierto también la fàbrica, el plan urbanístico sigue ya una dirección ... el paso complejo para que realmente se consolide es caracterizarlo ... pues es difícil de verlo sin una ayuda externa tipo subvención ... y para llegar a la subvención necesitas el proyecto. y el proyecto hoy por hoy no está ... tenemos ideas en el aire.

< lluc mayol >

pero para hacer un proyecto es imprescindible un proceso de trabajo serio, tiempo de dedicación, un trabajo muy técnico en muchas partes, con muchos y diversos profesionales implicados ... mientras se está haciendo todo este proceso, que es largo, este proceso entra en cierta contradicción con lo que ayer nos convocaba el redactor del plan. ¿qué podemos hacer entonces para poder hacer este tipo de actividades y a la vez asegurarnos que no venga el usurero de turno y compre esto, lo tire todo abajo, y las expectativas se disuelvan?

lo de abrir un pequeño espacio no se dice de una forma gratuita ... me parece básico. es más, creo que este espacio que se abre debería visualizar este trabajo constantemente y contrastarlo con la gente del pueblo, uno para que participen por ellos mismos en el proceso, y otro para que vayan entendiendo hacia donde se dirige este proceso. abrir ese espacio generaría un cierto seguro provisional de que se está generando algo para el pueblo, que cala en él. yo creo en la fuerza popular ... y si empieza a calar de alguna forma ... eso es lo que hay que conseguir ...

¿ cómo se paró el derribo de can ricart? abriendo las puertas, visibilizando el recinto; con muchas otras cosas seguro, mucho trabajo de fondo, muchas experiencias, ... pero el abrir las puertas fue el momento decisivo.

pues aquí hace falta eso, por que si no va a pasar lo mismo de siempre ... el tiempo va a favor ha dicho blanca ... pero también va en contra, hoy se ha caído una viga, y sabemos que hay gente que quema lugares, ocurren desastres ... y mientras se está generando un proyecto fantástico ... un día todo se esfuma por que ese espacio desaparece en las cenizas.

< oscar guayabero >

esta mañana estábamos desayunando en un café medio abandonado, la fonda, una señora muy simpática nos preguntaba que hacíamos aquí, y le hemos dicho que estábamos en la fàbrica y ella enseguida ha preguntado ¿qué

van hacer? no sabemos le he respuesto, estamos allí precisamente para eso, debatiendo ... y me dice ... 'este pueblo ya nunca va a ser lo que era' ... ella, lo que notaba a faltar era el volumen de personal circulando por la calle, la vida ...

< joan escofet >

lo que nos comentaban los que vinieron el jueves es que antes había vida y ahora no la hay

< oscar guayabero >

sí, nos decía que vino gente de todas partes de españa a trabajar aquí ... entre esta fábrica, la de prats y la otra eran 2500 personas circulando por la comarca, con lo cual había un movimiento brutal ... y además me comentaba que era muy fácil por que todos iban en bici arriba y abajo para ir a buscar las cosas, y ahora tienes que coger el coche para todo, o está todo mucho mas lejos ... algunas tiendas han cerrado ... es un pueblo que ha vivido un avance en el sentido de unos servicios que tenía y ahora no tiene y ahora está como en retroceso ... así, cualquier cosa que vaya en la dirección de agilizar el paso de personas por el pueblo creo que va a ser bien visto por la gente del pueblo ... y si los implicamos en el proceso está muy bien ... pero en el peor de los casos, sólo que vean gente funcionando, que están por aquí, sean del ámbito que sean ... y coincidiendo con eso, me acordaba de la cantidad de pueblos, en catalunya, pero también en otras partes, que se han dado a conocer con un evento anual, hablábamos con paulete de benicasin ... olvidémonos de festivales, por que seguramente no es lo que toca, pero tenemos el tema del circo que parece que es un lugar que podría ser adecuado ... qué pasaría si se gestara un proyecto (pese a que a nosotros nos gusta el tema de la transversalidad) un poco más temático, para que sant bartomeu pueda emitir una señal muy clara de 'aquí en este pueblo pasa algo en este ámbito concreto' ... y que puede ser el circo, el cine, las artes parateatrales o lo que se decida ...

el hecho de montar algo durante dos / tres días al año, quizás es un primer paso para hacer venir aquí a una serie de compañías, personas, profesionales, creativos ... que se quedarán estufectos cuando vean el recinto de la fábrica, como a todos nos ha pasado, pero que pueden incitar a generar proyectos de una forma casi natural. cuando venga la gente y vea el potencial que tiene en cuanto a m2, en cuanto espacio, en cuanto estética ... seguro que empiezan a surgir ideas ... y quizás este primer paso, que es modesto y que además el ayuntamiento lo puede entender como una operación puntual que no le supone un esfuerzo constante durante todo el año, sino que es una cosa concreta (montar por ejemplo una vez al año unas jornadas sobre lo que sea)

< lluc mayol >

hay una cosa que no deberíamos perder de vista, y ayer se mandó este mensaje muy claramente, y que es que cualquier propuesta debe hacerse de forma rápida, pues en cualquier momento nos podemos encontrar con que esto se ha subastado ...

< david juárez >

es más bien la incertidumbre de no saber si se va a tardar cinco años o va a ser en las próximas dos horas ... lo cual condiciona a pensar cómo si fueran dos horas

< lluc mayol >

... lo digo por el tema de hacer un evento anual, que también ... pero si sólo es eso, de aquí a que se organiza ya es demasiado tarde.

< oscar guayabero >

lo decía como un primer paso ...

< lluc mayol >

se deberían hacer las dos cosas en paralelo, se podría abrir el recinto a partir de que una gente empiece a instalar sus talleres u oficios, y en paralelo buscar un leitmotiv que fuera lo que visibilizara de cara al exterior toda esta historia, un evento con más contundencia que trajera gente, etc... pero creo que es básico el primer punto, que esté abierto para la gente del pueblo, o del entorno para que más o menos continuamente lo vayan haciendo suyo, vayan viendo la posibilidad de otros usos, que cuando vengán a tirar esto se pregunten por ejemplo: 'sí, lo vais a tirar, pero el curso de danza que está haciendo mi hija ¿dónde lo va a hacer?'

< david juárez >

de hecho ya hemos propuesto la idea de un evento para visualizar sbg de cara al exterior, y lo hemos contrastado con el alcalde

< josep saldaña >

... fue como un punto de partida, y entonces se vio ... bueno vamos a hacer estas jornadas primero para ver la viabilidad e interés de la cosa ... hacer lo que estamos haciendo ahora puede ser un primer paso en este proceso. en realidad se vio la necesidad de abrir el recinto, el lema del conjunto de actividades de estas dos semanas es FES SBG!, haz sant bartomeu, con lo cual se presenta de una manera para que la gente lo tome como propio ... y poner un poco el marco, para que se puedan hacer cosas.

potencialmente se pueden hacer muchas cosas, pero para que se hagan se necesita un referente. el ayuntamiento dispone de unos recursos concretos, está en la posición que está, y por tanto sería interesante que se creara algo que permitiese organizar, trabajar para el plan, y al mismo tiempo ir dando vida a este espacio con las distintas iniciativas que puedan surgir. es decir, estar moviéndose entre la proyección de futuro más permanente y la gestión diaria de esto ... que no se quede en una iniciativa como ahora.

< beatriz belmonte > □

habéis comentado que el juez autoriza los usos temporales, pero respecto a la incertidumbre de la que habla david, ¿el ayuntamiento no tiene voluntad de comprometerse a lograr un equilibrio entre el beneficio que le pueda aportar la urbanización de este sector de pueblo y por otro lado el compromiso en la realización de usos temporales en el recinto? ni que fuera estableciendo unos mínimos aceptando actividades de uso temporal, que tengan una garantía de continuidad, que no sea el año de turno ... (del que todos salimos escaldados) ... no sé si me explico ... david habla de permanencia, ellos quieren hacer usos temporales sin mojarse demasiado, sin pillarse mucho los dedos por que no saben en que momento de va a vender

< david juárez >

la capacidad de controlar la situación por parte del ayuntamiento es muy limitada, por esto acude a la diputación ... la principal herramienta que tiene es el plan de ordenación urbana municipal del que estamos hablando, y por eso ayer convocamos al equipo redactor. el POUM es la principal herramienta de los ayuntamientos para sistematizar el desarrollo urbano de su municipio ... y aunque esto sea una situación excepcional, no dejará de estar sistematizada como lo pudiera estar cualquier otra calle o manzana de cualquier otra parte del municipio. habrá una calificación del suelo, una edificabilidad, unos usos, ... ésta es la principal herramienta de la que dispone, por que como propietarios del suelo de momento no pueden hacer nada, en el futuro sí, al menos de una parte, la que venga de las cesiones obligatorias.

cuando alguien compre esto (y se había hablado de que fuera el institut català del sòl, o ... pero en cualquier caso, tanto si es una iniciativa pública, como privada, ayer ya se dijo que ambas actuarían de la misma forma: haciendo casas y vendiéndolas), sea un promotor o varios, se verán obligados a ceder una parte al ayuntamiento, en tres conceptos diferentes: para espacio verde, para equipamientos y otro para aprovechamiento urbanístico, es decir, para hacer vivienda pública.

< blanca palou >

las propuestas de uso temporal ¿van a través del ayuntamiento?

< david juárez >

sí, en cierto modo sí, pueden venir de otro lado (como ha pasado con fundición dúctil benito), pero en principio la idea es que se vaya con la propuesta al ayuntamiento, y, si éste se muestra de acuerdo, el alcalde irá al síndico, y a priori el síndico deberá decir que sí si es para fines culturales o de interés común.

< beatriz belmonte >

¿en algún momento se han definido máximos y mínimos para esos usos temporales?

< david juárez >

lo que se presentó al síndico y fue aprobado es que pudieran hacerse usos temporales culturales o de interés común, sin especificar tiempos. pero en el momento en que llegue alguien y ponga el maletín encima de la mesa, puesto que hay una serie de acreedores a los que se debe dinero, puede cambiar el panorama radicalmente, y este suelo que no se sabe de quién es puede pasar a ser titularidad del señor x

< blanca palou >

¿y el ayuntamiento no piensa que se encontrará con un marrón cuando tenga que echar fuera a toda esta gente que ha invitado?

< david juárez >

no sabemos muy bien que tipo de contrato media entre las partes, pero en principio es un contrato para 2 años, aunque no se las condiciones exactas ... no se nos ha informado al respecto ... lo que sí puede acordarse entre ayuntamiento y equipo redactor es que x% de naves tengan que ser en el futuro destinadas a 'equipamiento' (por decirlo de alguna manera), así que cuando el señor z compre una parcela de suelo, sabrá que le corresponde ceder al ayuntamiento lo proporcional a ese %, incluso se puede señalar las zonas que debe ceder

< lluc mayol >

un plan urbanístico ¿puede decir que las naves x, y, z van a ser destinadas a equipamiento cultural?

< marcel.lí puig >

no concretan las naves, sino el suelo, a través de la calificación que se le da. el plan 'zonifica el suelo' y a partir de allí, todo elemento privado o público que desee intervenir se tiene que avenir a esa reglamentación

< eneko izquierdo >

si sabemos cuanto mide este espacio, se puede saber cuánto deberá ser cedido al ayuntamiento, el plan lo va a definir en %. lo que sí se puede hacer es, en cuanto se sabe este %, ir aprovechándolo cuanto antes, sacando iniciativas, cursos de danza donde se implique al pueblo, o si existe una aula de cultura ... en la medida que se vayan llenando esas parcelas que en su día van a pasar al ayuntamiento, y el pueblo puede ir haciéndose partícipe de lo que va a ser, de intervenir en el futuro de lo que va a permanecer o no ... en la medida que se vaya moviendo el asunto, y la gente lo conozca y lo viva por si misma, eso puede ser una fuerza que puede usar el propio ayuntamiento frente al poder especulador que pudiera entrar en el recinto.

para mí, lo más importante es empezar a hacer cosas, coger cuanto antes esas parcelas que van a ser parte de la futura cesión y alimentar actividad en ellas

< pablo juárez >

yo soy quizás el que más lagunas tiene respecto a este proceso, ... estoy relacionado con el ámbito universitario, estudiando un doctorado en temas urbanísticos, y me interesan mucho los temas relacionados con la metodología, y me da la impresión de que no hace falta inventarse mucho, pues hay gente que ya ha estudiado el tema y puede darnos unas pautas de cómo tirar para adelante.

por ejemplo, en el ámbito de desarrollo territorial a partir de los recursos patrimoniales, existe una amplia bibliografía la respecto. en españa es una cosa muy novedosa, en los ee.uu., en francia o en gran bretaña hay experiencias muy positivas, en dónde se reflejan las claves de su éxito, pues algunas de ellas llevan 20-30 años.

en el poble nou de barcelona está el fòrum ribera besós que realiza estudios patrimoniales ... y, cuando los lees, lo positivo es que incorporan los usos en el patrimonio, y hacen verosímil su conservación

< david juárez >

eso también lo ha hecho nau21, ¿no?

< oscar guayabero >

cuando basas la defensa de un espacio en su valor patrimonial, la dificultad está en que muchas veces se obvian los antiguos residentes, o incluso los futuros. en can ricart, uno de los grandes problemas es que se ha defendido el complejo fabril, bajo parámetros histórico-arquitectónicos, cuando era bastante insostenible, no por la calidad de los edificios (que sí la tenía) sino por que no se ha defendido la memoria histórica, el patrimonio social o la conexión con el barrio, o las sinergias intangibles entre sectores que convivían en ese patrimonio, y que de hecho son los que con su uso lo han conservado para el futuro.

vinculado con eso, dejadme hacer una pregunta. más allá de estudios arquitectónicos o urbanísticos ¿ se ha hecho una prospección de qué es lo que quiere el pueblo? ¿alguien ha preguntado a la gente de sant bartomeu que quieren que pase aquí?

< david juárez >

el ayuntamiento ha realizado una encuesta, relacionada con el nuevo plan, pero que incluye este recinto ... y hay respuestas de todo tipo... hay gente que opta por dinamitar toda la fábrica y empezar de nuevo, otra prefiere que venga otra gran empresa y la ocupe toda, creando 600 puestos de trabajo, entre estos dos extremos hay todo el abanico de opciones. no hay una visión predominante, aunque la única constante es la transformación, no debería quedarse tal cual está.

< lupe garcía >

¿hay mucha gente joven en el pueblo? por si tienen interés en quedarse a vivir aquí, o se van a vic, o barcelona ... pues suele pasar; en la zona de manresa que conozco un poco, la gente de los pueblos estaba esperando que hicieran el parque tecnológico para que se revalorizara el terreno y poder vender las tierras y poder irse a la ciudad o pagarles una casa a sus hijos ... aquí, si viene alguien y construye, seguro que revaloriza la tierra de al lado. lo que quiero decir es que muchas veces los intereses de la gente del pueblo pueden no coincidir con los de la gente que viene de las ciudades

< david juárez >

el hecho de que en sbg va acontecer una gran transformación, es una de las cosas que se da por sentada. sant bartomeu quiere crecer hasta los 2000 hab, lo que supone por tanto doblar la población actual. hay un nuevo acceso rodado en construcción desde l'eix transversal que va a facilitar la llegada, y estamos a 10 minutos de vic, y a una hora de barcelona.

< oscar guayabero >

y hay una teoría que se confirma a sí misma, y es que cuanto más gente dice que un lugar es bueno para invertir, más bueno resulta ser ...

< lluc mayol >

recogiendo la propuesta de antes de que se instalen pequeñas empresas que aprovechen este posible aumento de construcción inmobiliaria, ¿no sería un poco contradictorio con lo que estamos hablando de promocionar un nuevo tipo de actividad económica, distinto al 'boom' constructivo ya conocido?

< david juárez >

en toda la calle principal se va a construir, esto ya está decidido, se le está dando forma pero ya no se cuestiona.

< lluc mayol >

este sector funciona por si solo, no necesita de ningún apoyo

< david juárez >

se puede hacer de varias formas. una es que venga una empresa constructora de fuera, con toda su infraestructura y sus trabajadores que no vivirán aquí, construyan y se vayan ... o puede ser que haya un tejido de oficios aquí, de gente que ahora se ve obligada a trabajar fuera, o de la gente que se quedó sin trabajo por el cierre de puigneró, de los mismos albañiles que realizaban el mantenimiento de la fábrica, que puedan emplearse en este auge de la construcción que va a ocurrir sí o sí ... y quien dice albañiles, dice carpinteros, metalistas, instaladores de todo tipo, etc. ... es importante si se puede generar empleo en sant bartomeu para la gente de sant bartomeu ... la posibilidad de subcontratar a una empresa local, que no tiene desplazamientos ... aunque venga una gran empresa constructora, esto puede pasar fácilmente, yo he vivido esta situación en arbúcies.

< beatriz belmonte >□

el pueblo puede beneficiarse directamente en ocupación, pero ¿en qué medida puede influir el ayuntamiento en que se instalen dentro del recinto de la fábrica? ¿está previsto? ... aparte del suelo que se le tiene que ceder.

< david juárez >

ayer se decía que en ciertas circunstancias se puede aumentar el porcentaje de lo que se tiene que ceder, aunque debe estar justificado y normalmente es cuando se recalifican terrenos ... pero lo que pienso, es que con las cesiones obligatorias mínimas ya hay espacio suficiente para todo lo que estamos hablando, en general es un 10-20 % para equipamientos, y un 10% aprovechamiento urbanístico, además de la zona verde ... eso son muchos metros cuadrados y un vivero de empresas puede considerarse un equipamiento municipal, de hecho hay uno ya que comparte espacio con el telecentro.

< marcel.lí puig >

que se instalen empresas privadas en suelo público vía un centro cultural que lo gestione una empresa, o el mismo vivero de empresas, o un parque de empresas ... eso es perfectamente posible ... se puede plantear.

< blanca palou >

hay que pensar también en el tema de la gentrificación. puede resultarle muy barato al ayuntamiento que aquí se monte una cierta actividad que luego repercuta en beneficio del pueblo, en la revalorización del suelo, y que sea esa misma fuerza la que expulse a los que han iniciado esta actividad ... creo que al hacer una propuesta, hay que pensar en que términos se negocia con el ayuntamiento ... cuáles son los compromisos por ambas partes pues el beneficio es seguro

< david juárez >

de momento estamos en una fase de recomendaciones, de recoger ideas ... de mostrar un camino, más que decidir cómo lo vamos a caminar ... en la siguiente fase debería surgir ya de un encargo hacia un proyecto más concreto en esa dirección, si se quiere, claro ... de todas formas me parece importante que estemos proponiendo dinámicas económicas no convencionales

< lluc mayol >

creo que desde lo cultural, y vuelvo ahora al principio de la conversación, desde una nueva cultura que plantee un marco nuevo para la civilización en todos los sentidos ... lo que debemos hacer es entusiasmar, y creo que los artistas algunas herramientas tenemos para ello, entusiasmar a la gente ante este otro proceso de transformación / reconversión distinto al del mercado, ante otras maneras de plantearse el futuro, de mejorar la calidad de vida a largo plazo y no hipotecarse por ejemplo con la venta del suelo, que es pan para hoy y hambre para mañana .. entusiasmar ante estas alternativas

es evidente que si nos ponemos muy pragmáticos, podemos ir cayendo hacia el mensaje que no queremos dar, pues su fuerza es voraz ... por eso es importante abrir ese espacio que visibilice qué es posible ... todas las iniciativas, el evento, el estudio, el abrir el espacio deberían ir en esa dirección, la de visualizar y experimentar que hay alternativas a las del mercado. ... si luego viene el mercado y se lo come todo, pues mala suerte ... pero sant bartomeu lo habrá vivido ... no nos rindamos

< pablo juárez >

muchas veces en los traumas vividos es donde está justamente la clave para darle la vuelta a la situación ... no sería descabellado pensar que se pudiera celebrar un encuentro anual de buenas prácticas de la industria catalana ... sobre todo en el contexto que han vivido, que es justo todo lo contrario. eso sería muy potente, y además tendría que ver con la historia del pueblo, casi con su regeneración moral ... y eso además puede arrastrar otras cosas ...

< david juárez >

creo que estas propuestas de economía diferente, desde la agricultura, la construcción, o la energía, lo que hacen es subvertir lo que ha sido hasta ahora ...

< oscar guayabero >

lo que comentáis tiene mucho sentido, vincularlo con el pasado para convertirlo en un revulsivo tiene mucha lógica

< david juárez >

en ese sentido se está realizando un censo de las actividades productivas del lluçanés que puede ser una herramienta de gran ayuda en un futuro inmediato

< oscar guayabero >

volviendo al tema cultural, existe la figura de compañías en residencia que promociona la generalitat, en que una compañía de danza o circo se instala en un local del pueblo a bajo coste y a cambio hay una implicación entre la compañía de danza o circo con la dinámica del pueblo, ya sea dando clases o talleres gratuitos de formación en sus respectivas artes, o espectáculos a coste cero o bajo coste para las fiestas del pueblo, ... este tipo de acuerdos es viable, pero con la seguridad de 1/2/3 años a la vista ... pues es necesario acotar el esfuerzo que deba hacer la compañía en la habilitación de ese espacio.

si es sap doncs que hi ha un % que serà cedit a l'ajuntament, acotem quin serà aquest %, i quin es vol destinar per usos culturals o per nous usos, i a partir d'aquí delimitem un espai i comencem a treballar amb aquest espai ... crec que és una bona formula per començar la transformació del recinte

< josé luís paulete >

también creo importante, en el interino de todo este proceso de investigación y concreción, ir haciendo cosas puntuales en las que participen sus habitantes

< marcel.lí puig >

se puede hacer una convocatoria pública en prensa o círculos artísticos de que se dispone de un espacio para esos fines ... pero hay que disponer de algo ... no puedes decirle a la gente, ven y dime que harías con esto ... hay que ofrecer algo

< oscar guayabero >

estamos hablando de acotar el suelo disponible y el esfuerzo e inversión que se puede destinar a ello, y a partir de allí se decide hacia donde vamos ...

< joan escofet >

y la gestión de ese espacio, y del propio proceso, tiene que ser compartida con la gente del pueblo que quiera implicarse ... son ellos los que van a decidir quienes van a venir o no ... además, sería un buen órgano de participación ... ambunsaltresulls deberían ser los primeros en continuar esto y querer instalarse aquí ...

< marcel.lí puig >

y también la gran industria cultural de este país está utilizando espacios cómo éste temporalmente ... un poco más acondicionados, es verdad ... pero es de lo que hablamos, de poner unos mínimos

< oscar guayabero >

de todas formas concibo a estos agentes más como un 'cliente' que como un posible motor de activación y participación, a quien puede interesar dar unas condiciones favorables, por su prestigio ... pero no va más allá. estamos pidiendo un grado mayor de implicación, entre otras cosas seguramente debería vivir aquí ... y es cuando se producen sinergias y conexiones con el resto de la población. y estarían obligadas 'por contrato' a establecer esas herramientas de conexión, ya sea desde el circo, las artes plásticas, o la danza .. para crear el público, para hacer cursos o talleres, hacer jornadas de puertas abiertas los fines de semana, ... se pueden encontrar mil formas ...

< beatriz belmonte >□

otra posibilidad es hacer talleres o jornadas en verano, relacionadas con la universidad de vic, por ejemplo. esto podria dinamizar el pueblo, y se está haciendo en muchas partes con resultados muy positivos ...

< josé luís paulete >

respecto a las viviendas de puigneró que están vacías ... ¿están sometidas a la misma situación de la fábrica? ¿hay posibilidad de uso? pues todos estos proyectos de los que hablamos también requieren de alojamiento, lo que supondría consumo en las tiendas, convivencia en las calles, ...

< joan escofet >

no parece posible de momento. ésta era la idea inicial, relacionar la posibilidad de que viniera gente a trabajar en el recinto, y ofrecerles vivienda a bajo coste

< david juárez >

éste es un tema importante, y que forma parte de todo el proceso ... en el momento en que se genere confianza y se vean las cosas un poco más claras, seguramente este tema se puede solucionar de alguna forma ... también hay núcleos de casas en el territorio que se podrían rehabilitar.

< joan escofet >

también se podría apostar en la investigación de tipologías de vivienda temporal. probar nuevas fórmulas temporales mientras se construye algo más permanente ...

< oscar guayabero >

uno de los proyectos posibles es también mejorar la salubridad del espacio ... el olor ahora es una de las primeras cosas que notas cuando entras por primera vez en el recinto

< david juárez >

está claro que la descontaminación es un proyecto pendiente ... de hecho hay un auto del juez que así lo ordena, pero que aún no se ha ejecutado

< joan escofet >

y no se ha ejecutado, por el coste que supondría hacerlo todo de golpe ... creo que se puede asumir más fácilmente si se hace por partes, y se van abriendo espacios para la regeneración del suelo paulatinamente ... vaciando algunas partes ... no es descabellado ni caro ... el abrir vacíos permitiría también independizar espacios y abrir nuevas puertas ... quitar uralitas / amianto y que entre el aire ... eso es una necesidad.
